

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

18. veebruar 2012

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
IV <i>Teave</i>		
TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT		
Euroopa Liidu Kohus		
2012/C 49/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 39, 11.2.2012	1
V <i>Teated</i>		
KOHTUMENETLUSED		
Euroopa Kohus		
2012/C 49/02	Kohtuasi C-27/09 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Prantsuse Vabariik <i>versus</i> People's Mojahedin Organization of Iran, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed terrorismivastaseks võitluseks — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Sellise rühmituse rahaliste vahendite külmutamine, mis on kantud Euroopa Liidu Nõukogu koostatud, üle vaadatud ja muudetud loetellu — Kaitseõigused)	2
2012/C 49/03	Kohtuasi C-28/09: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklid 28 ja 29 — Kaupade vaba liikumine — Koguseliste impordi- ja ekspordipiirangutega samaväärse toimega meetmed — Transport — Direktiivid 96/62/EÜ ja 1999/30/EÜ — Teatud kaupu vedavate üle 7,5-tonniste veoautode liiklemise keeld — Õhukvaliteet — Tervise ja keskkonna kaitse — Proportsionaalsuse põhimõte — Järjepidevus)	2

2012/C 49/04	Kohtuasi C-271/09: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — Kohaldamisala — Avatud pensionifondid — Kapitali välismaale investeerimise piiramine — Proportsionaalsus)	3
2012/C 49/05	Kohtuasi C-318/09 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — A2A SpA, varem ASM Brescia SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldati avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — EÜ artikkel 10 — Lojaalse koostöö kohustus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Õiguskindluse põhimõte — Põhjendamiskohustus)	3
2012/C 49/06	Kohtuasi C-319/09 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — ACEA SpA <i>versus</i> Iride Spa, varem AEM SpA, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldati avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Põhjendamiskohustus)	4
2012/C 49/07	Kohtuasi C-320/09 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — A2A SpA, varem AEM SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldati avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — EÜ artikkel 10 — Lojaalse koostöö kohustus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Õiguskindluse põhimõte — Põhjendamiskohustus)	4
2012/C 49/08	Kohtuasi C-329/09 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Iride SpA, varem Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon, A2A SpA, varem ASM Brescia SpA (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldati avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi)	5
2012/C 49/09	Kohtuasi C-242/10: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itaalia eelotsusetaotlus) — ENEL Produzione SpA <i>versus</i> Autorità per l'energia elettrica e il gas (Direktiiv 2003/54/EÜ — Elektrienergia siseturg — Elektrivõrgu toimimiseks põhilised elektritootmise seadmed — Kohustus esitada pakkumisi siseriiklikul elektribörsil elektrienergia edastus- ja jaotusvõrgu halduri poolt eelnevalt kehtestatud piirmäärades ja tingimustel — Võrgujärjekorra ja tasakaalustamise teenus — Avalike teenuste osutamise kohustused)	5
2012/C 49/10	Kohtuasi C-250/10: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Haltergemeinschaft LBL GbR <i>versus</i> Hauptzollamt Düsseldorf (Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 14 lõike 1 punkt b — Õhusõiduki kütusena kasutatavate energiatoote maksuvabastus — Kütus, mille lennuki kasutusse andja annab kasutajale lendudeks, mis tehakse muul eesmärgil kui tasu eest lennu-teenuste pakkumine)	6

2012/C 49/11	Kohtuasi C-316/10: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Vestre Landsret'i (Taani) eelotsusetaotlus) — Danske Svineproducenter versus Justitsministeriet (ELTL artikli 288 teine lõik — Määrus (EÜ) nr 1/2005 — Loomade kaitse vedamise ajal — Koduloomadena peetavate sigade maanteevõde — Veoruumi minimaalne kõrgus — Kontrollimine vedamise ajal — Laadimistihedus — Liikmesriikide õigus võtta vastu üksikasjalikud sätted)	6
2012/C 49/12	Kohtuasi C-366/10: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ühendkuningriik eelotsusetaotlus) — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. versus The Secretary of State for Energy and Climate Change (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Direktiiv 2008/101/EÜ — Lennutegevuse lisamine sellesse süsteemi — Kehtivus — Chicago konventsioon — Kyoto protokoll — EL ja Ameerika Ühendriikide vaheline lennutranspordileping — Rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtted — Õiguslikud tagajärjed — Tuginemise võimalikkus — Liidu õiguse eksterritoriaalsus — Mõisted „tasu” ja „maks”)	7
2012/C 49/13	Liidetud kohtuasjad C-411/10 ja C-493/10: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Courti — Ühendkuningriik, Iirimaa eelotsusetaotlused) — N. S. (C-411/10) versus Secretary of State for the Home Department ja M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. versus Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (Liidu õigus — Põhimõtted — Põhiõigused — Liidu õiguse rakendamine — Ebainimliku või alandava kohtlemise keeld — Euroopa ühine varjupaigastüsteem — Määrus (EÜ) nr 343/2003 — Mõiste „turvaline riik” — Varjupaigataotleja üleandmine vastutavale liikmesriigile — Kohustus — Ümberlükatav eeldus, et see liikmesriik austab põhiõigusi)	8
2012/C 49/14	Liidetud kohtuasjad C-424/10 ja C-425/10: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti — Saksamaa eelotsusetaotlused) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) versus Land Berlin (Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Alaline elamisõigus — Artikkel 16 — Seaduslik elamine — Elamine siseriikliku õiguse alusel — Elamisperiood, mis on varasem asjaspeutuva kodaniku päritoluriigi liiduga ühinemisest)	9
2012/C 49/15	Kohtuasi C-465/10: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Conseil d'État — Prantsusmaa eelotsusetaotlus) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration versus Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu finantshuvide kaitse — Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 — Artikkel 3 — Struktuurifondid — Määrus (EMÜ) nr 2052/88 — Määrus (EMÜ) nr 4253/88 — Struktuurifondidest toetust saanud hankija — ERF-i toetuse saaja poolt riigihankelepingute sõlmimise eeskirjade täitmata jätmine — Liidult saadud toetuse tagasinõudmise kohustuse alus eeskirjade eiramise korral — Mõiste „eeskirjade eiramine” — Mõiste „jätkuv eeskirjade eiramine” — Tagasinõudmise kord — Aegumistähtaeg — Siseriiklikud pikemad aegumistähtajad — Proportsionaalsuse põhimõte)	10
2012/C 49/16	Kohtuasi C-482/10: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana eelotsusetaotlus — Itaalia) — Teresa Cicala versus Regione Siciliana (Siseriiklik haldusmenetlus — Haldusaktid — Põhjendamiskohustus — Võimalus korvata kohtumenetluse käigus haldusakti põhjenduste puudumist — ELTL artikli 296 teise lõigu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c tõlgendamine — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	11

2012/C 49/17	Kohtuasi C-495/10: Euroopa Kohtu (Suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Conseil d'État' (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Centre hospitalier universitaire de Besançon versus Thomas Dutruieux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (Direktiiv 85/374/EMÜ — Tootevastutus — Kohaldamisala — Siseriiklik kord, mis näeb ette, et avalik-õiguslikud tervishoiuasutused peavad ka nendepoolse süü puudumise korral hüvitama kahju, mis patsiendil tekkis ravi raames kasutatud aparadi või toote puuduse tõttu)	11
2012/C 49/18	Kohtuasi C-499/10: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia eelotsusetaotlus) — Vlaamse Oliemaatschappij NV versus FOD Financiën (Kuues käibemaksudirektiiv — Maksu tasumise eest vastutavad isikud — Solidaarselt vastutavad kolmandad isikud — Muu ladustamisprotseduur kui tolliladustamisprotseduur — Kauba hoiule võtnud laopidaja ja selle kauba maksukohustuslasest omaniku solidaarvastutus — Laopidaja heauskus ja tempoolse eksimuse ja hooletuse puudumine)	12
2012/C 49/19	Kohtuasi C-503/10: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) — Evroetil AD versus Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ (Direktiiv 2003/30/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Bioetanooli mõiste — Biomassist toodetud denatureerimata toode etüülalkoholisaldusega üle 98,5 % mahust — Tegelikult biokütusena kasutamise tähtsus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Kombineeritud nomenklatuur — Bioetanooli klassifitseerimine aktsiisi sissenõudmise eesmärgil — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatooted — Direktiiv 92/83/EMÜ — Artikli 20 esimene taane ja artikli 27 lõike 1 punktid a ja b — Etüülalkoholi mõiste — Maksuvabastus ühtlustatud aktsiisist — Denatureerimine)	12
2012/C 49/20	Kohtuasi C-507/10: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Tribunale di Firenze — Itaalia eelotsusetaotlus) — kriminaalasi X-i süüdistuses (Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaal-asjades — Raamotsus 2001/220/JSK — Ohvrite seisund kriminaalmenetluses — Kaitsetute isikute kaitse — Alaealise tunnistaja ülekuulamine — Tõendite tagamise menetlus — Prokuratuuri keeldumine taotleda eeluurimiskohtunikult ülekuulamise läbiviimist)	13
2012/C 49/21	Kohtuasi C-72/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf — Saksamaa eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel'i süüdistuses (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed, mis on võetud Iraani Islamivabariigi suhtes tuumarelva leviku tõkestamiseks — Määrus (EÜ) nr 423/2007 — Artikli 7 lõiked 3 ja 4 — Paagutusahju tarnimine ja paigaldus Iraanis — Mõiste „majandusressursi“ „kaudselt kättesaadavaks tegemine“ isikute, üksuste või asutuste kasuks, kes on loetletud nimetatud määruse IV ja V lisas” — Mõiste „kättesaadavaks tegemise keelust „kõrvalehoidmine“)	13
2012/C 49/22	Kohtuasi C-519/10: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 18. novembri 2011. aasta määrus (Tribunale di Bari — Itaalia eelotsusetaotlus) — Giovanni Colapietro versus Ispettorato Centrale Repressioni Frodi (Eelotsusetaotlus — Kodukorra artikli 92 lõige 1, artikli 103 lõige 1 ja artikli 104 lõike 3 teine lõik — Veinisektor — Määrused (EMÜ) nr 822/87 ja (EÜ) nr 343/94 — Küsimus, mille vastuse kohta ei ole põhjendatud kahtlust — Ilmselge vastuvõetamatus)	14
2012/C 49/23	Kohtuasi C-67/11 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 20. oktoobri 2011. aasta määrus — DTL Corporación, SL versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „Solaria“ sisaldav kujutismärk ja sõnalist osa „Solartia“ sisaldav varasem siseriiklik kujutismärk — Osaline registreerimisest keeldumine — Segiajamise tõenäosus — Üldkohtus menetluse peatamise taotlus — Taotluse esitamine hilinenult)	14

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2012/C 49/24	Kohtuasi C-585/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Karlsruhe (Saksamaa) 24. novembril 2011 — Philipp Seeberger <i>versus</i> Studentenwerk Heidelberg	15
2012/C 49/25	Kohtuasi C-592/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soomes) 25. novembril 2011 — Anssi Ketelä <i>versus</i> Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus	15
2012/C 49/26	Kohtuasi C-618/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 1. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente SA <i>versus</i> Fazenda pública	16
2012/C 49/27	Kohtuasi C-619/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) 30. novembril 2011 — Patricia Dumont de Chassart <i>versus</i> Onafits — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés	16
2012/C 49/28	Kohtuasi C-629/11 P: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systeemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-298/09: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systeemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE <i>versus</i> Euroopa Komisjon	17
2012/C 49/29	Kohtuasi C-637/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 12. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. <i>versus</i> Fazenda Pública	17
2012/C 49/30	Kohtuasi C-647/11 P: Dimos Peramatos'e 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 12. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-312/07: Dimos Peramatos <i>versus</i> Euroopa Komisjon	18
2012/C 49/31	Kohtuasi C-650/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Läti Vabariik) 19. detsembril 2011 — Ilgvars Brunovskis <i>versus</i> Lauku atbalsta dienests	18
2012/C 49/32	Kohtuasi C-652/11 P: Mindo Srl 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/06: Mindo Srl <i>versus</i> Euroopa Komisjon	19
2012/C 49/33	Kohtuasi C-654/11 P: Transcatlab SpA, likvideerimisel, 20. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/06: Transcatlab <i>versus</i> komisjon	19
2012/C 49/34	Kohtuasi C-656/11: 21. detsembril 2011 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik <i>versus</i> nõukogu	20
2012/C 49/35	Kohtuasi C-659/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 27. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. <i>versus</i> Fazenda Pública	21
2012/C 49/36	Kohtuasi C-356/10: Euroopa Kohtu kolmanda koja esimehe 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Iirimaa	21
2012/C 49/37	Kohtuasi C-535/10: Euroopa Kohtu presidendi 14. novembri 2011. aasta määrus — 4care AG <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Laboratorios Diafarm, SA ...	21
2012/C 49/38	Kohtuasi C-568/10: Euroopa Kohtu presidendi 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik	22

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2012/C 49/39	Kohtuasi C-582/10: Euroopa Kohtu kuuenda koja esimehe 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik	22
 Üldkohus		
2012/C 49/40	Kohtuasi T-462/09: Üldkohtu 12. jaanuari 2012. aasta otsus — Storck <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — RAI (Ragolizia) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühendusesõnamärgi Ragoliziataotlus — Varasem ühenduse sõnamärk FAVOLIZIA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	23
2012/C 49/41	Kohtuasi T-311/09 P: Üldkohtu 13. detsembri 2011. aasta määrus — Marcuccio <i>versus</i> komisjon (Apellatsioonkaebus — Avalik Teenistus — Ametnikud — Sotsiaalkindlustus — Ravikulude hüvitamine — Komisjoni otsus, millega keeldutakse hageja teatavate ravikulude 100-protsendilisest hüvitamisest — Moonutamine — Põhjendamiskohustus — Tõendite kogumine — Isikut kahjustav meede — Seadusjõud — Pooleliolevad kohtuasjad — Kinnitav akt)	23
2012/C 49/42	Kohtuasi T-202/10: Üldkohtu 16. detsembri 2011. aasta määrus — Stichting Woonlinie jt <i>versus</i> komisjon (Riigiabi — Madalmaade poolt sotsiaalmajutusega tegelevatele elamuehitusettevõtjatele antud abi — Olemasolev abi — Otsus, millega kiidetakse heaks liikmesriigi võetud kohustused — Tühistamishagi — Isikliku puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	23
2012/C 49/43	Kohtuasi T-203/10: Üldkohtu 16. detsembri 2011. aasta määrus — Stichting Woonlinie jt <i>versus</i> komisjon (Riigiabi — Madalmaade poolt sotsiaalmajutusega tegelevatele elamuehitusettevõtjatele antud abi — Olemasolev abi — Otsus, millega kiidetakse heaks liikmesriigi võetud kohustused — Otsus, millega tunnistatakse uus abi kokkusobivaks — Tühistamishagi — Isikliku puutumuse puudumine — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)	24
2012/C 49/44	Kohtuasi T-285/11: Üldkohtu 15. detsembri 2011. aasta määrus — Gooré <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is — Asjaomaste isikute loetelust kustutamine — Tühistamishagi — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine — Kahju hüvitamise nõue — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	24
2012/C 49/45	Kohtuasi T-593/11 R: Üldkohtu presidendi 22. detsembri 2011. aasta määrus — Al-Chihabi <i>versus</i> nõukogu (Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piirangud Süüria suhtes — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine — Tõsise ja korvamatu kahju puudumine)	25
2012/C 49/46	Kohtuasi T-595/11 P: 24. novembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 14. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-12/09: A <i>versus</i> komisjon	25
2012/C 49/47	Kohtuasi T-626/11: 2. detsembril 2011 esitatud hagi — Sky Deutschland ja Sky Deutschland Fernsehen <i>versus</i> komisjon	26
2012/C 49/48	Kohtuasi T-627/11: 2. detsembril 2011 esitatud hagi — ATMvision <i>versus</i> komisjon	26
2012/C 49/49	Kohtuasi T-628/11: 5. detsembril 2011 esitatud hagi — Biogas Nord <i>versus</i> komisjon	27

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

*(2012/C 49/01)***Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas**

ELT C 39, 11.2.2012

Eelmised väljaanded

ELT C 32, 4.2.2012

ELT C 25, 28.1.2012

ELT C 13, 14.1.2012

ELT C 6, 7.1.2012

ELT C 370, 17.12.2011

ELT C 362, 10.12.2011

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Prantsuse Vabariik versus People's Mojahedin Organization of Iran, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-27/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed terrorismivastaseks võitluseks — Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP — Määrus (EÜ) nr 2580/2001 — Sellise rühmituse rahaliste vahendite külmutamine, mis on kantud Euroopa Liidu Nõukogu koostatud, üle vaadatud ja muudetud loetellu — Kaitseõigused)

(2012/C 49/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues ja A. Adam)

Teised menetlusosalised: People's Mojahedin Organization of Iran (esindajad: advokaat J.-P. Spitzer, D. Vaughan, QC ja barrister M.-E. Demetriou), Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (esindajad: S. Boelaert ja P. Aalto)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 4. detsembri 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran vs. Euroopa Liidu Nõukogu, millega Esimese Astme Kohus tühistas People's Mojahedin Organization of Irani puudutavas osas nõukogu 15. juuli 2008. aasta otsuse 2008/583/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2007/868/EÜ (ELT L 188, lk 21)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.4.2009.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-28/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklid 28 ja 29 — Kaupade vaba liikumine — Koguseliste impordi- ja ekspordi-piirangutega samaväärse toimega meetmed — Transport — Direktiivid 96/62/EÜ ja 1999/30/EÜ — Teatud kaupu vedavate üle 7,5-tonniste veoautode liiklemise keeld — Õhukvaliteet — Tervise ja keskkonna kaitse — Proportsionaalsuse põhimõte — Järjepidevus)

(2012/C 49/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver, A. Alcover San Pedro ja B. Schima)

Kostja: Austria Vabariik (esindajad: E. Riedl, G. Eberhard, C. Ranacher, L. Schmutzhard ja J. Thudium)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Itaalia Vabariik (esindajad: I. Bruni, hiljem G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* G. De Bellis); Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Wissels, Y. de Vries ja M. Noort)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklite 28 ja 29 rikkumine — Teatud kaupu vedavate üle 7,5 tonniste veoautode liiklemise keeld kiirtee A 12 ühel lõigul (Inntalautobahn) — Selle keelu õigustatus EÜ artikli 30 alusel ning ühenduse õigusnormid välisõhu kvaliteedi kohta.

Resolutsioon

1. Kuna Austria Vabariik on kehtestanud teatud kaupu vedavate üle 7,5-tonniste veoautode liiklemise keelu kiirtee A 12 Imi orgu (Austria) läbival lõigul, on ta rikkunud EÜ artiklitest 28 ja 29 tulenevaid kohustusi.

2. *Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.*
3. *Jätta Itaalia Vabariigi ja Madalmaade Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.*

(¹) ELT C 69, 21.3.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-271/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — Kohaldamisala — Avatud pensionifondid — Kapitali välismaale investeerimise piiramine — Proportsionaalsus)

(2012/C 49/04)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik (esindajad: M. Dowgielewicz, M. Szpunar, M. Jarosz ja P. Kucharski)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikli 56 rikkumine — Siseriiklik kohustuslik pensionifond, mis põhineb kapitaliseerimisel — Siseriiklikud õigusnormid, mis piiravad ning ei soodusta nende fondide poolt kapitali paigutamist välismaale

Resolutsioon

1. *Kuna Poola Vabariik jättis kehtima 28. augusti 1997. aasta seaduse pensionifondide korralduse ja toimimise kohta (Ustawa o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, muudetud sõnastuses) artikli 143, artikli 136 lõike 3 ja artikli 136a lõike 2, millega piiratakse Poola avatud pensionifondide investeringuid teistes liikmesriikides, siis on Poola Vabariik rikkunud EÜ artiklist 56 tulenevaid kohustusi.*
2. *Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.*

(¹) ELT C 233, 26.9.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — A2A SpA, varem ASM Brescia SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-318/09 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldata avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — EÜ artikkel 10 — Lojalse koostöö kohustus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Õiguskindluse põhimõte — Põhjendamiskohustus)

(2012/C 49/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: A2A SpA, varem ASM Brescia SpA (esindajad: advokaadid A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff ja G. Pizzonia)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Righini, V. Di Bucci ja D. Grespan)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 11. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-189/03: ASM Brescia SpA vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata nõude tühistada komisjoni 5. juuni 2002. aasta otsuse 2003/193/EÜ, mis puudutab Itaalia poolt avalikke teenuseid osutavatele riigi enamusosalusega ettevõtjatele maksuvabastuste ja soodustingimustega laenuna antud riigiabi (ELT 2003 L 77, lk 21), artiklid 2 ja 3.

Resolutsioon

1. *Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.*
2. *Mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud välja A2A SpA-lt.*
3. *Mõista vastuapellatsioonkaebuse menetlemise kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.*

(¹) ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — ACEA SpA versus Iride Spa, varem AEM SpA, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-319/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldatai avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Põhjendamiskohustus)

(2012/C 49/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: ACEA SpA (esindajad: advokaadid L. Radicati di Brozolo, A. Giardina ja T. Ubaldi)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindaja: E. Righini, V. Di Bucci ja D. Grespan, Iride SpA, varem AEM SpA (esindajad: advokaadid L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi ja A. Santa Maria)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 11. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-297/02: ACEA vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata nõude tühistada komisjoni 5. juuni 2002. aasta otsuse 2003/193/EÜ, mis puudutab Itaalia poolt avalikke teenuseid osutavatele riigi enamusosalusega ettevõtjatele maksuvabastuste ja soodustingimustega laenuna antud riigiabi (ELT 2003 L 77, lk 21), artiklid 2 ja 3.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud välja ACEA SpA-lt.
3. Mõista vastuapellatsioonkaebuse menetlemise kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.
4. Jätta Iride SpA kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — A2A SpA, varem AEM SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-320/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldatai avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi — EÜ artikkel 87 — Mõiste „abi” — EÜ artikkel 88 — Mõiste „uus abi” — EÜ artikkel 10 — Lojaalse koostöö kohustus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 1 ja 14 — Tagasimaksmise korralduse õiguspärasus — Õiguskindluse põhimõte — Põhjendamiskohustus)

(2012/C 49/07)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: A2A SpA, varem AEM SpA (esindajad: advokaadid A. Santa Maria, A. Giardina ja G. Pizzonia)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Righini, V. Di Bucci ja D. Grespan)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 11. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-301/02: AEM vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata nõude tühistada komisjoni 5. juuni 2002. aasta otsuse 2003/193/EÜ, mis puudutab Itaalia poolt avalikke teenuseid osutavatele riigi enamusosalusega ettevõtjatele maksuvabastuste ja soodustingimustega laenuna antud riigiabi (ELT 2003 L 77, lk 21), artiklid 2 ja 3.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud välja A2A SpA-lt.
3. Mõista vastuapellatsioonkaebuse menetlemise kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus — Iride SpA, varem Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA versus Euroopa Komisjon, A2A SpA, varem ASM Brescia SpA

(Kohtuasi C-329/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abikava, mida kohaldatai avalikke teenuseid pakkuvate ettevõtjate suhtes — Maksuvabastused — Otsus, millega tunnistatakse abikava ühisturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Põhjendatud huvi)

(2012/C 49/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Iride SpA, varem Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (esindajad: advokaadid L. Radicati di Brozolo, M. Merola ja T. Ubaldi)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, E. Righini ja D. Grespan), A2A SpA, varasemalt ASM Brescia SpA

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 11. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-300/02: AMGA vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata nõude tühistada komisjoni 5. juuni 2002. aasta otsuse 2003/193/EÜ, mis puudutab Itaalia poolt avalikke teenuseid osutavatele riigi enamusosalusega ettevõtjatele maksuvabastuste ja soodustingimustega laenuna antud riigiabi (ELT 2003 L 77, lk 21), artiklid 2 ja 3.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud välja Iride SpA-lt.
3. Mõista komisjonilt välja kohtukulud, mis on seotud põhjenduste asendamise nõudega.

⁽¹⁾ ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itaalia eelotsusetaotlus) — ENEL Produzione SpA versus Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Kohtuasi C-242/10) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2003/54/EÜ — Elektrienergia siseturg — Elektrivõrgu toimimiseks põhilised elektritootmise seadmed — Kohustus esitada pakkumisi siseriiklikul elektribörsil elektrienergia edastus- ja jaotusvõrgu halduri poolt eelnevalt kehtestatud piirmäärades ja tingimustel — Võrgujärjekorra ja tasakaalustamise teenus — Avalike teenuste osutamise kohustused)

(2012/C 49/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ENEL Produzione SpA

Kostja: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Menetluses osales: Terna rete elettrica nazionale SpA

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — EÜ artiklite 23, 43, 49 ja 56 tõlgendamine ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ (ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211) artikli 11 lõigete 2 ja 6 ning artikli 24 tõlgendamine — Liikmesriigi õigusnormid, mis kohustavad elektrienergia tootjaid järgima elektritarne pakkumisi tehes elektrienergia edastus- ja tarnevõrgu haldurist ettevõtja kehtestatud eeskirju

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ (mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ) ja eelkõige selle artikli 3 lõiget 2 ning artikli 11 lõikeid 2 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis lõpptarbija huvides elektri hinna vähendamiseks ja elektrivõrgu turvalisuseks kehtestavad ettevõtjatele, kellele kuuluvad seadmed või seadmekompleksid, mida saab siseriikliku reguleeriva asutuse poolt kehtestatud kriteeriumide kohaselt pidada elektrienergia võrgujärjekorra teenuste nõudluse rahuldamisel põhiliseks, kohustuse esitada pakkumisi siseriiklikel elektriturgudel selle asutuse poolt eelnevalt kehtestatud tingimustel, kuivõrd need õigusnormid ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik nendega taotletava eesmärgi saavutamiseks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas põhikohtuasjas on see tingimus täidetud.

⁽¹⁾ ELT C 209, 31.7.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Haltergemeinschaft LBL GbR versus Hauptzollamt Düsseldorf

(Kohtuasi C-250/10) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 14 lõike 1 punkt b — Õhusõiduki kütusena kasutatavate energiatoodete maksuvabastus — Kütus, mille lennuki kasutusse andja annab kasutajale lendudeks, mis tehakse muul eesmärgil kui tasu eest lennuteenuste pakkumine)

(2012/C 49/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Haltergemeinschaft LBL GbR

Kostja: Hauptzollamt Düsseldorf

Ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Düsseldorf — Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405), artikli 14 lõike 1 punkti b tõlgendamine — Õhusõiduki kütusena kasutatavate energiatoodete maksuvabastuse kohaldamisala ulatus — Lennuki üürile- või kasutadaandja, kes ei ole lennundusettevõtja, poolt kasutusse antud kütuse, mida kasutavad lennuki üürijad kaubanduslikel eesmärkidel toimunud lendudeks, maksuvabastus

Resolutsioon

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud energiatoodete, mida tarnitakse kasutamiseks õhusõiduki kütusena, välja arvatud eraviisilisteks lõbulendudeks, maksuvabastust võib saada selline ettevõtja nagu põhikohtuasjas arutusel olev ettevõtja, kui ta annab üürile või kasutada talle kuuluva õhusõiduki koos kütusega niisugusele ettevõtjale, kelle lennundusalane tegevus ei ole otseselt seotud tasu eest lennuteenuse osutamisega.

⁽¹⁾ ELT C 226, 30.7.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Vestre Landsret'i (Taani) eelotsusetaotlus) — Danske Svineproducenter versus Justitsministeriet

(Kohtuasi C-316/10) ⁽¹⁾

(ELTL artikli 288 teine lõik — Määrus (EÜ) nr 1/2005 — Loomade kaitse vedamise ajal — Koduloomadena peetavate sigade maanteevedu — Veoruumi minimaalne kõrgus — Kontrollimine vedamise ajal — Laadimistihedus — Liikmesriikide õigus võtta vastu üksikasjalikud sätted)

(2012/C 49/11)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Danske Svineproducenter

Vastustaja: Justitsministeriet

Menetluses osales: Union européenne du commerce de détail et de la viande

Ese

Eelotsusetaotlus — Vestre Landsret — EÜ artikli 249 teise lõigu (nüüd ELTL artikli 288 teine lõik) ja nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, lk 1), tõlgendamine — Liikmesriikide õigus võtta vastu üksikasjalikud siseriiklikud eeskirjad millega reguleeritakse sigade veoks kasutatavate veovahendite puhul veoruumide minimaalset kõrgust, kontrollikõrgust ja laadimistihedust

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrust (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1255/97, tuleb tõlgendada nii, et:

— selle määrusega ei ole vastuolus, kui liikmesriik võtab vastu eeskirjad, mis on kohaldatavad sigade maanteeveo korral ning mis õiguskindluse tugevdamise eesmärgil täpsustavad loomade headuse kaitse eesmärki järgides ning selles osas ebalproportsionaalselt rangeid kriteeriume kehtestamata kõnealuses määruses ette nähtud nõudeid seoses loomade veoruumide minimaalse sisemise kõrgusega, ja seda tingimusel, et need eeskirjad ei tingi selliseid lisakulusid või tehnilisi raskusi, mis seaksid ebasoodsamasse olukorda kas selle liikmesriigi tootjad, kes need eeskirjad kehtestas, või siis teiste liikmesriikide tootjad, kes soovivad eksportida oma tooteid

kõnealusesse liikmesriiki või selle liikmesriigi kaudu — nende tingimuste täidetust peab kontrollima siseriiklik kohus; proportsionaalseks ei saa siiski pidada selliseid eeskirju, nagu on kehtestatud 21. detsembri 2006. aasta määruse nr 1729, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ajal, § 36 lõikes 4 toodud üleminekusätetes, kui see sama liikmesriik on kehtestanud leebemad eeskirjad, nagu need, mis on üldnormidena ette nähtud selle määruse § 9 lõikes 1;

- selle määrusega on vastuolus, kui liikmesriik võtab vastu eeskirjad, mis on kohaldatavad sigade maanteeveo korral ning mis täpsustavad määruses ette nähtud nõudeid seoses juurdepääsuga loomadele nende heaolu tingimuste regulaarseks kontrollimiseks ning mida kohaldatakse ainult üle 8 tunni kestvate vedude puhul, ja
- selle määrusega ei ole vastuolus, kui liikmesriik võtab vastu eeskirjad, mille kohaselt peab sigade maanteeveo korral olema loomade käsutuses minimaalne pindala, mis on erinev vastavalt loomade kaalule, kusjuures 100 kg kaaluva looma puhul on see pindala alla 8 tunni kestva veo puhul 0,42 m² ja üle 8 tunni kestva veo puhul 0,50 m².

⁽¹⁾ ELT C 234, 28.8.2010.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ühendkuningriik eelotsusetaotlus) — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. versus The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Kohtuasi C-366/10) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Direktiiv 2008/101/EÜ — Lennutegevuse lisamine sellesse süsteemi — Kehtivus — Chicago konventsioon — Kyoto protokoll — EL ja Ameerika Ühendriikide vaheline lennutranspordileping — Rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtted — Õiguslikud tagajärjed — Tuginemise võimalikkus — Liidu õiguse eksterritoriaalsus — Mõisted „tasu” ja „maks”)

(2012/C 49/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Kostja: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Menetluses osalesid: International Air Transport Association (IATA), National Airlines Council of Canada (NACC), Aviation Environment Federation, WWF-UK, European Federation for Transport and Environment, Environmental Defense Fund, Earthjustice

Ese

Eelotsusetaotlus — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 8, lk 3), kehtivus — Võimalus tugineda teatavatele rahvusvahelise õiguse eeskirjadele ja/või sätetele

Resolutsioon

1. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas saab eelotsusetaotluse esitanud kohtu nimetatud rahvusvahelise õiguse põhimõtete ja sätete hulgast tugineda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi, kehtivuse hindamiseks üksnes alljärgnevale:

- ühelt poolt ning selle kontrolli piires, mis käsitleb liidule nendest põhimõtetest lähtudes omistatavat ilmset hindamisviga tema pädevuse osas seda direktiivi vastu võtta;
- põhimõte, mille kohaselt on igal riigil oma õhuruumi üle täielik ja eranditu suveräänsus;
- põhimõte, mille kohaselt ei või ükski riik mingis avamere osas õiguspäraselt kehtestada oma suveräänsust, ja
- põhimõte, mis tagab üle avamere lendamise vabaduse,
- teiselt poolt,
- esiteks Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiseks Ameerika Ühendriikide vahelise lennutranspordilepingu, mis on sõlmitud 25. ja 30. aprillil 2007 ja mida on muudetud protokolliga, artikkel 7 ning artikli 11 lõige 1 ja lõike 2 punkt c, ning
- nimetatud lepingu artikli 15 lõige 3 koostoimes sama lepingu artikliga 2 ja artikli 3 lõikega 4.

2. Direktiivi 2008/101 kontrollimisel ei tulnud ilmsiks asjaolusid, mis võiksid mõjutada direktiivi kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 260, 25.9.2010.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Courti — Ühendkuningriik, Iirimaa eelotsusetaotlused) — N. S. (C-411/10) versus Secretary of State for the Home Department ja M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. versus Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Liidetud kohtuasjad C-411/10 ja C-493/10) ⁽¹⁾

(Liidu õigus — Põhimõtted — Põhiõigused — Liidu õiguse rakendamine — Ebainimliku või alandava kohtlemise keeld — Euroopa ühine varjupaigasüsteem — Määrus (EÜ) nr 343/2003 — Mõiste „turvaline riik” — Varjupaigataotleja üleandmine vastutavale liikmesriigile — Kohustus — Ümberlükatav eeldus, et see liikmesriik austab põhiõigusi)

(2012/C 49/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: N. S. (C-411/10), M. E., A. S. M., M. T., K. P., E. H. (C-493/10)

Kostjad: Secretary of State for the Home Department (C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

Menetluses osalesid: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Ese

(C-411/10)

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) — (Ühendkuningriik) — Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109) artikli 3 lõigete 1 ja 2 ning III peatüki sätete tõlgendamine — Nõue tõlgendada varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõudeid, nagu need on sätestatud nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivis 2003/9/EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded (ELT L 31,

lk 18; ELT eriväljaanne 19/06, lk 18); nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivis 2004/83/EÜ, miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT L 304, lk 2; ELT eriväljaanne 19/07, lk 12) ning nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiivis 2005/85/EÜ, liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (ELT L 326, lk 13) — Menetlus Afganistani kodaniku varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramiseks — Põhiõiguste rikkumise oht olukorras, kus varem vastutanud liikmeriik muutub uuesti vastutavaks liikmesriigiks — Varjupaigataotlejale põhiõiguste harta ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni sätetega antava kaitse laad ja ulatus

(C-493/10)

Eelotsusetaotlus — High Court of Ireland — Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (EÜT L 50, lk 1, ELT eriväljaanne 19/06, lk 109), artikli 3 lõike 2 ja artikli 18 tõlgendamine — Mitme kolmanda riigi (Afganistan, Iraan ja Alžeeria) kodanike varjupaigataotluste läbivaatamise eest vastutava kolmanda riigi kindlaksmääramise menetlus — Liikmesriigi kohustus võtta vastutus varjupaigataotluse läbivaatamise eest määruse (EÜ) nr 343/2003 artikli 3 lõike 2 alusel kaebuse esitaja põhiõiguste rikkumise ohu olemasolu ja/või direktiivides 2003/9/EÜ, 2004/83/EÜ ja 2005/85/EÜ ette nähtud miinimumnõuete kohaldamatajätmise korral nimetatud määruses ette nähtud kriteeriumide kohaselt taotluse eest vastutava kolmanda riigi pool

Resolutsioon

1. Otsusega, mille liikmesriik on võtnud vastu nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003 (millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest) artikli 3 lõike 2 alusel küsimuses, kas ta peaks vaatama läbi varjupaigataotluse, mille läbivaatamise eest ta määruse III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt ei vastuta, kohaldatakse liidu õigust Euroopa Liidu lepingu artikli 6 ja/või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 tähenduses.
2. Liidu õigusega on vastuolus sellise ümberlükkamatu eelduse kohaldamine, mille järgi liikmesriik, kes määruse nr 343/2003 artikli 3 lõike 1 alusel on vastutav riik, järgib Euroopa Liidu põhiõigusi.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid, sealhulgas liikmesriikide kohtud, ei või anda varjupaigataotlejat üle „vastutavale liikmesriigile” määruse nr 343/2003 tähenduses, kui neile ei saa olla teadmata, et selles

liikmesriigis varjupaigamenetluses ja varjupaigataotlejate vastuvõtutingimustes esinevad süsteemsed puudused annavad tõsist alust arvata, et varjupaigataotlejal tekib reaalne oht saada koheldud ebainimlikult või alandavalt selle sätte tähenduses.

Välja arvatud määruse nr 343/2003 artikli 3 lõikes 2 sätestatud võimalus vaadata taotlus ise läbi, kohustab see, et varjupaigataotlejat ei saa Euroopa Liidu liikmesriigile üle anda, kui see liikmesriik on määruse III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt määratud vastutavaks riigiks, taotlejat üle andma kohustatud liikmesriiki vaatama läbi selles peatükis esitatud kriteeriumid, et teha kindlaks, kas mõne järgmise kriteeriumi kohaselt on teine liikmesriik vastutav varjupaigataotluse läbivaatamise eest.

Siiski on oluline, et liikmesriik, kus varjupaigataotleja asub, tagaks selle, et varjupaigataotleja põhiõiguste rikkumist ei raskendataks ebamõistlikult pika vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise protseduuriga. Vajaduse korral tuleb sellel liikmesriigil endal varjupaigataotlus läbi vaadata vastavalt määruse nr 343/2003 artikli 3 lõikes 2 ette nähtud korral. Direktiivi 2004/38 artikli 16 lõike 1 alusel alalise elamisõiguse saamiseks tuleb ühinemisaktis erisätete puudumise korral arvesse võtta perioode, mil kolmanda riigi kodanik elas liikmesriigis enne selle kolmanda riigi liiduga ühinemist, kui need perioodid vastavad nimetatud direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 1, 18 ja 47 ei tulene teistsugust vastust.
4. Osas, milles eelnevad küsimused kerkivad üles seoses Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohustustega, ei mõjuta protokoll (nr 30) Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta Poola ja Ühendkuningriigi suhtes arvessevõtmine vastuseid kohtuasjas C-411/10 esitatud teisele kuni kuuendale küsimusele.

(¹) ELT C 274, 9.10.2010.
ELT C 13, 15.1.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti — Saksamaa eelotsusetaotlused) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) versus Land Berlin

(Liidetud kohtuasjad C-424/10 ja C-425/10) (¹)

(Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Alaline elamisõigus — Artikkel 16 — Seaduslik elamine — Elamine siseriikliku õiguse alusel — Elamisperiood, mis on varasem asjassepuutuva kodaniku päritoluriigi liiduga ühinemisest)

(2012/C 49/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)

Vastustaja: Land Berlin

menetluses osales: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesverwaltungsgericht — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46), artikli 16 lõike 1 esimese lause tõlgendamine — Liidu kodanik, kes on elanud seaduslikult vastuvõtva liikmesriigi õiguse alusel selles riigis kauem kui viis aastat, kuid ei ole selle aja jooksul kordagi täitnud direktiivi 2004/38/EÜ artiklis 7 sätestatud tingimusi — Mõiste „seaduslikult elatud aeg” — Elamine, mille pikkus on viis aastat üksnes siis, kui arvesse lähevad ka perioodid enne asjaomase isiku päritoluriigi ühinemist Euroopa Liiduga — Alalise elamisõiguse saamiseks vajaliku elamise kestuse kindlaksmääramine

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 16 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liidu kodaniku puhul, kes on elanud vastuvõtvas liikmesriigis enam kui viis aastat üksnes viimati nimetatud liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel, ei saa asuda seisukohale, et ta on vastavalt sellele sättele omandanud alalise elamisõiguse, kui ta ei vastanud sel elamisperioodil sama direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimustele.
2. Direktiivi 2004/38 artikli 16 lõike 1 alusel alalise elamisõiguse saamiseks tuleb ühinemisaktis erisätete puudumise korral arvesse võtta perioode, mil kolmanda riigi kodanik elas liikmesriigis enne selle kolmanda riigi liiduga ühinemist, kui need perioodid vastavad nimetatud direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

(¹) ELT C 301, 6.11.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Conseil d'État — Prantsusmaa eelotsusetaotlus) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration versus Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Kohtuasi C-465/10) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu finantshuvide kaitse — Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 — Artikkel 3 — Struktuurifondid — Määrus (EMÜ) nr 2052/88 — Määrus (EMÜ) nr 4253/88 — Struktuurifondidest toetust saanud hankija — ERF-i toetuse saaja poolt riigihankelepingute sõlmimise eeskirjade täitmata jätmine — Liidult saadud toetuse tagasinõudmise kohustuse alus eeskirjade eiramise korral — Mõiste „eeskirjade eiramine” — Mõiste „jätkuv eeskirjade eiramine” — Tagasinõudmise kord — Aegumistähtaeg — Siseriiklikud pikemad aegumistähtajad — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2012/C 49/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Kostja: Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

Ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État (Prantsusmaa) — Nõukogu 24. juuni 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2052/88 struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispanka ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 185, lk 9), nõukogu 19. detsembri 1998. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88, milles nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks (EÜT L 312, lk 1) ja nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1) sätete tõlgendamine — ERF-i ja FNADT raames toetusi saanud isiku poolt riigihankelepingute sõlmimise eeskirjade rikkumine — Ühenduse abi tagastamise kohustuse õiguslik alus rikkumise korral — Alusetult makstud abi tagastamise kord — Aegumistähtaeg

Resolutsioon

1. Sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks

seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeerimispanka ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (muudetud nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 2082/93) artikli 23 lõike 1 kolmas taane koostöös nõukogu 24. juuni 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2052/88 (struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispanka ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega) (muudetud nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 2081/93) artikli 7 lõikega 1 õiguslik alus, mille alusel saavad siseriiklikud ametiasutused, ilma et selleks oleks vaja siseriiklikus õiguses sätestatud volitusnormi, nõuda toetuse saajalt tagasi täies ulatuses Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) makstud toetuse põhjendusel, et toetuse saaja ei ole „tellijana” nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/50/EMÜ (millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord) (muudetud nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiviga 93/36/EMÜ) tähenduses täitnud selle direktiivi nõudeid teenuste riigihankelepingu sõlmimisel, mille ese on programmi elluviimine, mille alusel toetuse saajale see toetus maksti.

- ERF-ist toetust saanud hankija poolt direktiivis 92/50 (muudetud direktiiviga 93/36) sätestatud riigihangete eeskirjade rikkumine toetust saanud ettevõtmise elluviimiseks hankelepingu sõlmimisel on „eeskirjade eiramine” nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta) artikli 1 tähenduses isegi siis, kui pädevale siseriiklikule ametiasutusele ei saanud selle toetuse andmise hetkel olla teadmata asjaolu, et toetuse saaja oli juba välja valinud teenuseosutaja, kellega ta toetust saanud ettevõtmise elluviimiseks lepingu sõlmib.
- Sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus ERF-ist toetust saanud hankija ei ole toetust saanud ettevõtmise elluviimiseks lepingu sõlmimisel täitnud direktiivis 92/50 (muudetud direktiiviga 93/36) sätestatud riigihangete eeskirju:

tuleb kõne all olevat eeskirjade eiramist pidada „jätkuvaks eeskirjade eiramiseks” määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 teise lõigu tähenduses ning seetõttu hakatakse selles sättes ette nähtud toetuse saajale alusetult makstud toetuse tagasinõudmise nelja-aastast aegumistähtaega arvestama päevast, mil õigusvastaselt sõlmitud riigihankelepingu täitmine lõpule jõudis;

on toetuse saajale saadetud kontrolliaruanne, milles on tuvastatud riigihangete eeskirjade eiramine ning milles tehakse seetõttu siseriiklikule ametiasutusele ettepanek nõuda makstud summade tagastamist, piisavalt täpselt piiritletud toiming, et seda saaks pidada „eeskirjade eiramisega” seotud juurdluseks või kohtumenetluseks määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 kolmanda lõigu tähenduses.

4. Proportsionaalsuse põhimõttega on vastuolus see, kui liikmesriigid — kasutades neile määruse nr 2988/95 artikli 3 lõikega 3 antud võimalust — kohaldavad liidu eelarvest põhjendamatult saadud soodustuse tagasinõudmisele 30-aastast aegumistähtaega.

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana eelotsusetaotlus — Itaalia) — Teresa Cicala versus Regione Siciliana

(Kohtuasi C-482/10) (¹)

(Siseriiklik haldusmenetlus — Haldusaktid — Põhjendamis-kohustus — Võimalus korvata kohtumenetluse käigus haldus-akti põhjenduste puudumist — ELTL artikli 296 teise lõigu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c tõlgendamine — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2012/C 49/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Teresa Cicala

Vastustaja: Regione Siciliana

Ese

Eelotsusetaotlus — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — ELTL artikli 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c tõlgendamine — Selliste siseriiklike õigusnormide vastavus liidu õigusele, mis näevad ette ametiasutuse võimaluse jätta teatud tingimustel oma õigusaktid põhistamata või võimaluse korvata haldusakti põhjenduse puudumist selle esitamise akti vaidlustamiseks alustatud kohtumenetluse ajal

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohus ei ole pädev vastama Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itaalia) 20. septembri 2010. aasta otsusega esitatud küsimustele.

(¹) ELT C 328, 4.12.2010.

Euroopa Kohtu (Suurkoda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Conseil d'État' (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Centre hospitalier universitaire de Besançon versus Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Kohtuasi C-495/10) (¹)

(Direktiiv 85/374/EMÜ — Tootevastutus — Kohaldamisala — Siseriiklik kord, mis näeb ette, et avalik-õiguslikud tervishoiuasutused peavad ka nendepoolse süü puudumise korral hüvitama kahju, mis patsiendil tekkis ravi raames kasutatud aparadi või toote puuduse tõttu)

(2012/C 49/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Kostja: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État — Nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivi 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 210, lk 29; ELT eriväljaanne 15/01, lk 257) artikli 13 tõlgendamine — Avalik-õigusliku tervishoiuasutuse vastutus oma patsientide ees — Niisuguse siseriikliku vastutuse korra lubatavus, mis võimaldab kannatanul saada puudusega toote tõttu tekkinud kahju eest hüvitist ka süü puudumise korral — Teenusepakkuja vastutuse piiramine

Resolutsioon

Teenuseosutaja vastutus, kes kasutab selliste teenuste nagu haiglas ravi osutamise raames puudusega aparate või tooteid, mille tootja ta nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivi 85/374/EMÜ (liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. mai 1999. aasta direktiiviga 1999/34/EÜ), artikli 3 tähenduses ei ole, ja tekitab seetõttu selle teenuse saajale kahju, ei kuulu kõnesoleva direktiivi kohaldamisalasse. Direktiiviga ei ole seega vastuolus, kui liikmesriik kehtestab niisuguse siseriikliku korra, nagu on kõne all, mis näeb nimetatud teenuseosutaja vastutuse selliselt põhjustatud kahju eest

ette ka siis, kui teenuseosutajal puudub vähimgi süü; seda aga tingimuseel, et kannatanul ja/või viidatud teenuseosutajal säilib võimalus tugineda tootja vastutusele selle direktiivi põhjal, kui direktiivis sätestatud tingimused on täidetud.

(¹) ELT C 30, 29.1.2011.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia eelotsusetaotlus) — Vlaamse Oliemaatschappij NV versus FOD Financiën

(Kohtuasi C-499/10) (¹)

(Kuuks käibemaksudirektiiv — Maksu tasumise eest vastutavad isikud — Solidaarselt vastutavad kolmandad isikud — Muu ladustamisprotseduur kui tolliladustamisprotseduur — Kauba hoiule võtnud laopidaja ja selle kauba maksukohustuslasest omaniku solidaarvastutus — Laopidaja heauskus ja temapoolse eksimuse ja hooletuse puudumine)

(2012/C 49/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Kostja: FOD Financiën

Ese

Eelotsusetaotlus — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 21 lõike 3 tõlgendamine — Maksukohustuslased — Solidaarselt vastutav kolmas isik — Siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt muu lao kui tollilao pidaja vastutab isegi siis solidaarselt maksude tasumise eest, mida kauba maksukohustuslasest omanik peab tasuma, kui laopidaja on heauskne või kui talle ei saa ette heita eksimust ega lohakust.

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiviga 2001/115/EÜ) artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriikidel näha ette, et muu lao kui tollilao pidaja on kohustatud solidaarselt maksma käibemaksu, mida tuleb tasuda temale

kuuluvast laost tasu eest tarnitud kaubalt selle kauba käibemaksukohustuslasest omaniku poolt, kui laopidaja on tegutsenud heas usus või kui talle ei saa süüks panna eksimust ega hooletust.

(¹) ELT C 13, 15.1.2011.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) — Evroetil AD versus Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

(Kohtuasi C-503/10) (¹)

(Direktiiv 2003/30/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Bioetanooli mõiste — Biomassist toodetud denatureerimata toode etüülalkoholisaldusega üle 98,5 % mahust — Tegelikult biokütusena kasutamise tähtsus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Kombineeritud nomenklatuur — Bioetanooli klassifitseerimine aktsiisi sissenõudmise eesmärgil — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatooted — Direktiiv 92/83/EMÜ — Artikli 20 esimene taane ja artikli 27 lõike 1 punktid a ja b — Etüülalkoholi mõiste — Maksuvabastus ühtlustatud aktsiisist — Denatureerimine)

(2012/C 49/19)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Evroetil AD

Kostja: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Ese

Eelotsusetaotlus — Varhoven administrativen sad — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivi 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris (ELT L 123, lk 42; ELT eriväljaanne 13/31, lk 188) artikli 2 lõike 2 punkti a ning nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 26. juuli 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 2587/91 (EÜT L 259, lk 1), I lisa tõlgendamine — Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoote ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405) artikli 2 lõike 1 ning nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206) artikli 20 lõike 1 esimese taande tõlgendamine — Biomassist saadud toode, mis sisaldab estreid, kõrgemaid alkohole ja aldehüüde ning üle 98 % alkoholi ja mida ei ole denatureeritud — Bioetanooli mõiste — Klassifitseerimine aktsiisiga maksustamise seisukohast kas alamrubriiki 2207 20 00 (denatureeritud etüül- jm alkohol, mis tahes alkoholisisaldusega) või alamrubriiki 2207 10 00 (denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega vähemalt 80 % mahust)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivi 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris, artikli 2 lõike 2 punktis a olevat bioetanooli määratlust tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab põhikohtuasjas käsitletava taolist toodet, mis on toodetud biomassist ja mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5 % mahust, juhul kui seda müüakse transpordis kasutatava biokütusena.
2. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkohoolsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta artikli 19 lõike 1 alusel maksustatakse aktsiisiga põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5 % mahust ja mida ei ole spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades denatureeritud, isegi kui see on toodetud biomassist, kasutades põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmise tehnoloogiast erinevat tehnoloogiat, ja mis sisaldab aineid, mis muudavad selle inimtoiduna kasutamiseks kõlbmatuks, ning mis vastab Euroopa eelstandardis pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele ja võib vastata direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punkti a bioetanooli määratlusele.

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Tribunale di Firenze — Itaalia eelotsusetaotlus) — kriminaalasi X-i süüdistuses

(Kohtuasi C-507/10) (¹)

(Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaal-asjades — Raamotsus 2001/220/JSK — Ohvrite seisund kriminaalmenetluses — Kaitsetute isikute kaitse — Alaealise tunnistaja ülekuulamine — Tõendite tagamise menetlus — Prokuratuuri keeldumine taotleda eeluurimiskohtunikult ülekuulamise läbi viimist)

(2012/C 49/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Firenze

Põhikohtuasja pooled

X-i süüdistuses

menetluses osales: Y

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale di Firenze — Nõukogu raamotsuse 2001/220/JSK ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses (EÜT L 82, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 72) artiklite

2, 3 ja 8 tõlgendamine — Alaealiste tunnustajatena ülekuulamine — Seksuaalse kuriteo ohvriks langenuid alaealise tunnustajana ülekuulamine — Kaitsemeetmed, mida pole siseriiklike õigusnormidega kohustuslikuks muudetud

Resolutsioon

Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta raamotsuse 2001/220/JSK ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses artikleid 2 ja 3 ning artikli 8 lõiget 4 tuleb tõlgendada selliselt, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu kriminaalmenetluse seadustiku artikli 392 lõige 1bis, artikli 398 lõige 5bis ja artikkel 394, millega ei ole esiteks ette nähtud prokuratuuri kohustust taotleda, et asja lahendav kohus kuulaks eriti kaitsetu ohvri ära ja võimaldaks tal anda ütlusi tõendite tagamise menetluse korras kriminaalmenetluse tõendite kogumise staadiumis, ja mille alusel ei ole teiseks ohvril lubatud esitada kohtule kaebust prokuratuuri otsuse peale, millega lükatakse tagasi tema taotlus olla ära kuulatud ja anda ütlusi mainitud korras.

(¹) ELT C 13, 15.1.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2011. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf — Saksamaa eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel'i süüdistuses

(Kohtuasi C-72/11) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed, mis on võetud Iraani Islamivabariigi suhtes tuumarelvade leviku tõkestamiseks — Määrus (EÜ) nr 423/2007 — Artikli 7 lõiked 3 ja 4 — Paagutusahju tarnimine ja paigaldus Iraanis — Mõiste „majandusressursi” „kaudselt kättesaadavaks tegemine” isikute, üksuste või asutuste kasuks, kes on loetletud nimetatud määruse IV ja V lisas” — Mõiste „kättesaadavaks tegemise keelust „kõrvalehoidmine” ”)

(2012/C 49/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Düsseldorf — Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1), artikli 7 lõigete 3 ja 4 tõlgendamine — Määruse (EÜ) nr 423/2007 lisas II nimetatud seadmete, mis ei ole kasutamiseks valmis, tarnimine Iraani juriidilisele isikule, keda ei ole sama määruse IV ja V lisas nimetatud — Seadmed, mis on

väidetavalt mõeldud hilisemaks tootmiseks neis kahes lisa loetletud üksuse jaoks — Eespool nimetatud määruse IV ja V lisa loetletud isikutele majandusressursi kättesaadavaks tegemise keelu ulatus — Mõiste „kaudselt kättesaadavaks tegemine” — Üheltpoolt sätte, mis keelab majandusressursi kättesaadavaks tegemise ning teiselt poolt sätte, mis keelab nimetatud keelust kõrvale hoida, samaaegne kohaldatavus.

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artikli 1 punkti i tähenduses majandusressursside kättesaadavaks tegemise keeld hõlmab toiminguid, mis on seotud toimiva, kuid veel töökorda seadmata paagutusahju tarnimise ja paigaldamisega Iraanis kolmandale isikule, kes tegutsedes selle määruse IV ja V lisa mainitud isiku, üksuse või asutuse nimel, selle kontrolli all või sellelt saadud juhendite alusel, kavatses kasutada seda ahju, et toota sellise isiku, üksuse või asutuse kasuks kaupu, mis võivad kaasa aidata tuumarelvade levikule selles riigis.
2. Määruse nr 423/2007 artikli 7 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et:

— see hõlmab tegevuse, mille puhul on objektiivsete asjaolude põhjal ilmne, et formaalse näivuse alusel selle määruse artikli 7 lõike 3 rikkumise koosseisutunnuseid vältides on neil siiski otsene või kaudne eesmärk või tagajärg välistada viimati nimetatud sättes esitatud keelu kohaldamist;

— mõisted „teadlikult” ja „tahtlikult” tähendavad teadmise ja tahte kumuleeruvaid elemente, mis on mõlemad olemas, kui isik, kes osaleb sellise eesmärgi või tagajärgiga tegevuses, taotleb meelega seda või vähemalt leiab, et tema osalemisel võib olla see eesmärk või tagajärg ning lepib selle võimalusega.

⁽¹⁾ ELT C 252, 27.8.2011.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 18. novembri 2011. aasta määrus (Tribunale di Bari — Itaalia eelotsusetaotlus) — Giovanni Colapietro versus Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Kohtuasi C-519/10) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kodukorra artikli 92 lõige 1, artikli 103 lõige 1 ja artikli 104 lõike 3 teine lõik — Veinisektor — Määrused (EMÜ) nr 822/87 ja (EÜ) nr 343/94 — Küsimus, mille vastuse kohta ei ole põhjendatud kahtlust — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2012/C 49/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja menetluse pool

Hageja: Giovanni Colapietro

Kostja: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale di Bari — Veinisektor — Kohustusliku destilleerimise kord — Veiniaasta 1993/1994 — Nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 822/87 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 84, lk 1) ajaline kohaldamisala — Selle määruse tühistamine komisjoni 15. veebruari 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 343/94, millega avatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 822/87 artiklis 39 ette nähtud kohustuslik destilleerimine ja tehakse veiniaasta 1993/94 osas erand selle teatavatest rakenduseeskirjadest (EÜT L 44, lk 9) — Siseriiklikus õiguses määruse nr 822/87 rikkumise puhuks ette nähtud halduskaristus — Kohaldatavus määruse nr 343/94 rikkumise korral — Kohaldatud halduskaristuse proportsionaalsus

Resolutsioon

Komisjoni 15. veebruari 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 343/94, millega avatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 822/87 artiklis 39 ette nähtud kohustuslik destilleerimine ja tehakse veiniaasta 1993/94 osas erand selle teatavatest rakenduseeskirjadest, rakendatakse määrust nr 822/87, mitte ei tühistata ega asendata seda.

⁽¹⁾ ELT C 13, 15.1.2011.

Euroopa Kohtu (viies koda) 20. oktoobri 2011. aasta määrus — DTL Corporación, SL versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Kohtuasi C-67/11 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „Solaria” sisaldav kujutismärk ja sõnalist osa „Solartia” sisaldav varasem siseriiklik kujutismärk — Osaline registreerimisest keeldumine — Segiajamise tõenäosus — Üldkohtus menetluse peatamise taotlus — Taotluse esitamine hilinenult)

(2012/C 49/23)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: DTL Corporación, SL (esindaja: advokaat A. Zuazo Araluz)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (esindajad: advokaadid M. Polo Carreño, M. Granado Carpenter)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 15. detsembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-188/10: DTL vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja otsuse peale (juhtum R 767/2009-2), mis käsitleb Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L-i ja DTL Corporación, S.L-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Vajadus otsustada apellatsioonkaebuse üle on ära langenud osas, mis puudutab teenuseid, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 37.*
2. *Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata teenuste osas, mis kuuluvad nimetatud Nizza kokkuleppe klassi 42.*
3. *Mõista kohtukulud välja DTL Corporación SL-lt.*

(¹) ELT C 130, 30.4.2011.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Karlsruhe (Saksamaa) 24. novembril 2011 — Philipp Seeberger versus Studentenwerk Heidelberg

(Kohtuasi C-585/11)

(2012/C 49/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Philipp Seeberger

Vastustaja: Studentenwerk Heidelberg

Eelotsuse küsimused

Kas liidu õigusega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis ei võimalda anda õppetootust teises liikmesriigis õpingute jaoks

üksnes sel põhjusel, et vaba liikumise õigust kasutanud õppija alaline elukoht ei ole vähemalt kolm aastat enne õpingute alustamist tema päritoluriigis? (¹)

(¹) EL toimimise lepingu (ELTL) artiklite 20 ja 21 tõlgendamine — liidu kodakondsus ja liikumisvabadus

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 25. novembril 2011 — Anssi Ketelä versus Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

(Kohtuasi C-592/11)

(2012/C 49/25)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Anssi Ketelä

Vastustaja: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Eelotsuse küsimused

1. Kuidas tuleb nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 22 lõike 1 punkti a (¹) („asuvad esimest korda tegutsema põllumajandusettevõtte juhina”) ja komisjoni määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 13 lõikeid 4 ja 6 (²) tõlgendada olukorras, kus põllumajandustegevus on osa äriühingu vormis tegutsemisest? Kas hinnates seda, kas isik on asunud esimest kord tegutsema põllumajandusettevõtte juhina, on varasemale tegevusele hinnangut andes otsustavat tähtsust sellel, et isikul on osalusest tulenev kontroll äriühingus, sellel, kui suurt tulu ta põllumajandusettevõttest saab, või sellel, kas tema tegevus äriühingus on eristatav funktsionaalselt ja majanduslikult iseseisva tootmisüksusena? Või tuleb põllumajandusettevõtte juhina tegutsemist hinnata tervikuna, võttes lisaks eespool nimetatud asjaoludele arvesse ka isiku positsiooni äriühingus ning seda, kas ta tegelikult kannab ettevõtlusega kaasnevat riski?
2. Kas siis, kui hinnatakse varasema tegevuse tähtsust muu tegevuse alusel toetuse andmise raames, tuleb põllumajandusettevõtte juhina tegutsemist varasema tegevuse ja toetusetaotluse aluseks oleva tegevuse osas tõlgendada samal moel? Kas nõukogu määruse artiklis 22 nimetatud noore põllumajandustootja starditoetuse andmisest varasema tegevuse alusel keeldumise eelduseks on, et varasem tegevus oli kehtivate õigusnormide kohaselt põhimõtteliselt abikõlblik tegevus?

3. Kas komisjoni määruse artikli 13 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et selle alusel võib siseriiklikus õiguses täiendada või täpsemini määratleda neid eespool 1. küsimuses mainitud kriteeriume, mille alusel loetakse isik põllumajandusettevõtte juhina tegevust alustanuks, või annab see säte õiguse määrata kindlaks üksnes tegevuse alustamise hetke?

(¹) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, lk 1).

(²) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1974/2006, 15. detsember 2006, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 368, lk 15).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 1. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente SA versus Fazenda pública

(Kohtuasi C-618/11)

(2012/C 49/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TVI Televisão Independente, S.A.

Vastustaja: Fazenda pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas CIVA artikli 16 lõige 1, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav *reklamimaks* on reklaamiteenuse osutamisest lahutamatu ja tuleb arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulka) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punktiga a (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²) artikkel 73) ja iseäranis mõistega „kauba tarnimise ja teenuste osutamise puhul kõik tasuna käsitatav, mille tarnija (...) nimetatud tarnete eest on saanud või saab“?
2. Kas CIVA artikli 16 lõike 6 punkti c, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav *reklamimaks* ei ole teenuse saaja nimel ja arvel makstav summa, ehkki kogutud summad kantakse kolmandale isikule kuuluvale vahekontole ja makstakse avalik-õiguslikele asutustele nii et seda ei arvata teenuse osutamise puhul

käibemaksuga maksustatava summa hulgast välja) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ artikli 11 A osa lõike 3 punktiga c (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 79 punkt c) ja iseäranis mõistega „summad, mille maksukohustuslane saab ostjalt või kliendilt tagasimaksena viimase nimel ja eest tehtud kulude katteks ning on raamatupidamisdokumentides kajastatud vahekontol“?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) 30. novembril 2011 — Patricia Dumont de Chassart versus Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Kohtuasi C-619/11)

(2012/C 49/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Patricia Dumont de Chassart

Vastustaja: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes (¹) artikli 79 lõige 1 rikub võrdse kohtlemise üldpõhimõtet ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõtet, mis on muu hulgas sätestatud Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 14, koostoimes Euroopa Ühenduse asutamislepingu konsolideeritud versiooni asjakohaste artiklitega 17, 39 ja/või 43, kui seda sätet tõlgendada nii, et see loeb 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes artiklis 72 ette nähtud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodide arvessevõtmist reguleerivate normide puhul õigustatud isikuks vaid surnud lapsevanema, mistõttu 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõige 1 välistab võimaluse, et üleelanud lapsevanemal — vaatamata kodakondsusele, kui ta on liikmesriigi kodanik või kui ta jääb 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes isikuliselt kohaldamisalasse, kes on 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõikes 1

viidatud kaheteistkümne kuu jooksul töötanud teises liidu liikmesriigis — oleks lubatud tõendada, et ta vastab tingimusele, mille kohaselt oleks tal 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 51 lõike 3 punkti 1 tähenduses õigustatud isikuna olnud kaheteistkümne surmale eelnenud kuu jooksul õigus saada kindlaksmääratud toetust kuue kuu jooksul, samas kui niisugune tõend on lubatud esitada sellel üleelanud lapsevanemal, kes on kas Belgia kodanik või mõne teise Euroopa Liidu liikmesriigi kodanik ja kes on 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõike 1 tähenduses töötanud vaid Belgias, kuna sel juhul ei ole ta kunagi Belgia territooriumilt lahkunud?

(¹) EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35.

Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-298/09: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (esindajad: dikigoros N. Korogiannakis ja dikigoros M. Dermitzakis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu otsus;

— kasutada oma täielikku pädevust ja tühistada hariduse ja kultuuri peadirektoraadi otsus valida apellandi pakkumus, mis esitati vastusena hariduskavade sisseostetavate teenuste (ESP-ISEP) avatud hankemenetluse EAC/01/2008 1. osas „Infosüsteemide arendamine ja hooldus” ja 2. osas „Infosüsteemide uuringud, testimine, koolitus ja tugi” (ELT 2008/S 158-212752), kaskaadmehhanismide teiseks töövõtjaks, millest hagejale teatati 12. mai 2008. aasta kahe eraldi kirjaga; samuti kahju hüvitamise nõue vastavalt endiste EÜ artiklitele 225, 235 ja 288 (nüüd EÜ artiklid 256, 268 ja 340) selle kahju alusel, mis tal tekkis kõnealuse pakkumismenetluse raames summas 9 544 480 eurot (3 945 040 1. osa eest ja 5 599 440 eurot 2. osa eest);

— teise võimalusena suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse asja sisuliseks lahendamiseks;

— mõista komisjonilt välja apellandi kohtukulud, mis seonduvad siinse apellatsioonkaebusega, sh ka Üldkohtule esitatud tühistamishagiga seotud menetlusega.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses ühele väitele, mis puudutab finantsmääruse (¹) artikli 100 lõike 2 ja rakenduseeskirjade artikli 149 lõike 2 vale kohaldamist.
2. Apellant palub kohtuasjas T-298/09 tehtud otsuse tühistamist, kuna komisjon ei täitnud õigeaegselt finantsmääruse artikli 100 lõike 2 ning rakenduseeskirjade artikli 149 lõike 2 sätteid, mis kujutavad endast keskset menetlusnõuet. Lisaks ei saa apellandile viivitusega edastatud piiratud teavet mingil juhul lugeda piisavaks ja vastavaks põhjendamiskohustusele, mis tuleneb finantsmääruse artikli 100 lõikest 2, sest komisjon ei esitanud põhjuseid või põhjendusi vastava hinnangu kohta ega lisanud teavet parimale kohale jõudnud pakkuja omaduste ja suhteliste eeliste kohta.

(¹) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 12. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-637/11)

(2012/C 49/29)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TVI Televisão Independente, S.A.

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas CIVA artikli 16 lõige 1, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks on reklaamiteenuse osutamise lahutamatu ja tuleb arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulka) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punktiga a (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²) artikkel 73) ja iseäranis mõistega „kauba tarnimise ja teenuste osutamise puhul kõik tasuna käsitatav, mille tarnija (...) nimetatud tarnete eest on saanud või saab”?

2. Kas CIVA artikli 16 lõike 6 punkti c, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks ei ole teenuse saaja nimel ja arvel makstav summa, ehkki kogutud summad kantakse kolmandale isikule kuuluvale vahekontole ja makstakse avalik-õiguslikele asutustele nii et seda ei arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulgast välja) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ artikli 11 A osa lõike 3 punktiga c (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 79 punkt c) ja iseäranis mõistega „summad, mille maksukohustuslane saab ostjalt või kliendilt tagasimaksena viimase nimel ja eest tehtud kulude katteks ning on raamatupidamisdokumentides kajastatud vahekontol“?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; EÜT eriväljaanne 09/01, lk 23).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Dimos Peramatos'e 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 12. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-312/07: Dimos Peramatos versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Dimos Peramatos (esindaja:advokaat G. Gerapetritis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud Üldkohtu otsus, kuivõrd sellega jäetakse rahuldamata hagi, milles paluti lugeda tühiseks apellandi mis tahes kohustus maksta tagasi programmi LIFE/ENV/GR/000380 raames ülekantud summad, või teise võimalusena muuta vaidlustatud akti nii, et apellant peab maksma raamatupidamislikult määratletud 93 795,32 eurot seoses abikõlbmatute kulutustega, nagu komisjon ise mõõnis;
- saata kohtuasi otsustamiseks tagasi Üldkohtule;
- mõista apellandi kohtukulud ja advokaaditasud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitab hageja kaks väidet:

- Dimos Peramatos'e (Perama kohalik omavalitsusüksus) ja Euroopa Komisjoni vahel 17. juulil 1997 sõlmitud toetuslepingu nr C(97) 1997/lõplik/29 väär tõlgendamine LIFE programmi raamesse kuuluva toimingu raames ja selle programmi normatiivse raamistiku (määrus nr 1973/1992) väär tõlgendamine, kuivõrd Üldkohus sedastas, et kohalik omavalitsusüksus ei olnud nõuetekohaselt täitnud oma puude istutamise kohustust, nagu see tuleneb toetuslepingust.
- Hea halduse ning samuti õiguskindluse põhimõtte väär tõlgendamine ja rikkumine, sest vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused on puudulikud seoses osaga, mis puudutab Euroopa Liidu institutsioonide võetud huve kahjustavate haldusaktide põhjendamise kohustust.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) 19. detsembril 2011 — Ilgvars Brunovskis versus Lauku atbalsta dienests

(Kohtuasi C-650/11)

(2012/C 49/31)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ilgvars Brunovskis

Vastustaja: Lauku atbalsta dienests

Eelotsuse küsimused

- Kas määruse nr 1782/2003 (¹) artikli 125 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ammlematoetust tuleb maksta kõigi kalendriaasta jooksul ammlemaks saanute kohta?
- Kas määruse nr 1973/2004 (²) artikli 102 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kuuekuulist perioodi tuleb mõista kui toetuse taotluste esitamise tähtaega?
- Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas olukorras, kui liikmesriik on seda taotluse esitamise tähtaega lühendanud, on liikmesriigil kohustus hüvitada kahju, mis

põllumajandusettevõtjale tekkis, kui ta ei saanud täielikult ära kasutada määruks taotluste esitamiseks kehtestatud tähtaega?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (EÖT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).
- ⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks (ELT L 345, lk 1).

Mindo Srl 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/06: Mindo Srl versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mindo Srl (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Mindo Srl

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Üldkohtu 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-19/06: Mindo vs. komisjon, ja selle tagajärjel
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ja kohustada tal asja sisuliselt lahendama, arvestades, et Üldkohtu otsus rikkus Mindo õigust igakülgselt kohtulikule arutamisele esimeses astmes,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandi nõue põhineb järgmistel väidetest:

Üldkohus tuvastas, et Mindol puudub põhjendatud huvi menetluse jätkamiseks, sest ta ei saaks mingit kasu vaidlustatud kohtuotsuse tühistamisest endast, Alliance One International Inc. („**Alliance One**”) nõudest, ega ka hilisematest kolmandate isikute kahju hüvitamise nõuetest.

Esiteks väidab apellant, et nimetatud järeldus tuleb tühistada, sest sellega rikutakse kohaldatavaid õigusnorme, see põhineb moonutatud faktidel ja igal juhul on selle põhjendus puudulik ja vastuoluline.

Teiseks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada seetõttu, et see kas võtab Mindolt õiguse kohtulikule arutamisele (ja seega õiguse tema kohtuasja igakülgselt läbivaatamisele) või juhul, kui vaidlustatud kohtuotsust tõlgendada nii, et selle kohaselt oleksid Mindo ja Alliance One pidanud esitama esimeses astmes ühise hagiavalduse, rikutab see Mindo ja Alliance One'i kaitseõigust.

Transcatlab SpA, likvideerimisel, 20. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/06: Transcatlab versus komisjon

(Kohtuasi C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Transcatlab SpA, likvideerimisel, (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-39/06: Transcatlab vs. komisjon (edaspidi „kohtuotsus”), kuna Üldkohus asus seisukohale, et Standard Commercial Corp. (ja seega Alliance One International) on solidaarselt vastutav Transcatlabi toime pandud rikkumise eest;
- vähendada seetõttu Transcatlabile määratud trahvi, tühistades osaliselt komisjoni 20. oktoobri 2005. aasta otsuse K(2005) 4012 (lõplik) (EÜ) artikli 81 lõike 1 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/C.38.281/B2 — Toortubakas — Itaalia) (edaspidi „otsus”) artikli 2 punkt c ja otsustada, et trahv tuleb vastavalt määruse nr 17/62 artikli 15 lõike 2 ja määruse nr 1/2003 artikli 23 punkti 2 sätetele arvutada Telefónica käibe alusel 32,338 miljonit eurot, mis on tema 2005. aasta märtsis lõppenud majandusaasta käive;

— tühistada eeltoodust tulenevalt vaidlustatud otsus, kuna selles kohaldatakse Transcatlabi trahvi põhisummale kordajat 1,25;

— tühistada kohtuotsus, kuna selles lükatakse tagasi Transcatlabi argumendid, mis puudutavad a) trahvi vähendamata jätmist tegeliku mõju puudumise tõttu turule b) rikkumise

intensiivsuse vähenemist perioodil 1999–2002, ja c) kergendavat asjaolu, milleks oli „põhjendatud kahtlus” ja mida kohaldati sarnases Hispaaniat puudutavas asjas, ning sellest tulenevalt vähendada trahvi;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks rikub kohtuotsus ELTL artiklit 296, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 48 ja 49 ja igal juhul tõendamiskoormist puudutavaid põhimõtteid ja Transcatabi kaitseõigusi. Esimese astme menetluses esitati argumente ja tõendeid selleks, et lükata ümber eeldus, et SCC tegelikult mõjutas otsustavat Transcatabi tegevust. Need argumendid ja tõendid, mis on *asjassepuutuvad* ja Euroopa Kohtu hiljutise kohtupraktika kohaselt igal juhul *mitte tähtsusetud*, oleksid nõudnud vähemalt konkreetset hinnangut ja tagasilükkamise korral sobivat põhjendust. Apellandi arvates ei teinud Üldkohus ei ühte ega teist. Igal juhul on apellant seisukohal, et kuna Üldkohus leidis, et vaidlustatud otsuse kohta võib kasutada *uus* tõendeid, on kohtuotsuses rikutud tõendamiskoormise reegleid ja igal juhul Transcatabi kaitseõigusi.

Teiseks on apellant seisukohal, et lükates tagasi argumendid rikkumise tegeliku mõju puudumise kohta turul ja rikkumise intensiivsuse vähenemise kohta perioodil 1999–2002, moonutas Üldkohus fakte ja igal juhul rikkus Euroopa institutsioonide haldusaktide tõlgendamise üldpõhimõtteid, põhjendamiskohustust, tõendamiskoormise reegleid, Transcatabi kaitseõigust ja reeglit non ultra petita.

Kolmandaks on kohtuotsuses apellandi hinnangul vääralt kohaldatud õigusnormi, samuti on põhjendus puudulik ja ebaloogiline osas, milles Üldkohus lükkab tagasi Transcatabi argumendi võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise kohta, mis käsitles seda, et kohaldamata jäeti kergendav asjaolu, milleks oli „põhjendatud kahtlus” ja mida kohaldati sarnases Hispaaniat puudutavas asjas.

21. detsembril 2011 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik versus nõukogu

(Kohtuasi C-656/11)

(2012/C 49/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik (esindajad: C. Murrell, A. Dashwood, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2011. aasta otsus (¹) seisukoha kohta, mille Euroopa Liit võtab ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühiskomitees seoses nimetatud kokkuleppe sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitleva II lisa asendamisega;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik ELTL artikli 264 alusel tühistada nõukogu 16. detsembri 2011. aasta otsuse seisukoha kohta, mille Euroopa Liit võtab ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühiskomitees seoses nimetatud kokkuleppe sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitleva II lisa asendamisega.
2. ELTL artikkel 48 on ainus selles otsuses välja toodud sisuline õiguslik alus.
3. Otsus käsitleb ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 sõlmitud isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe II lisa. Kokkuleppe II lisa käsitleb üksnes EL ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist. Vaidlusaluse otsusega sisse viidavate II lisa muudatuste eesmärk on kajastada muudatusi Euroopa Liidus toimunud muutusi sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimisel. II lisse kavandatavate muudatuste üks mõju on laiendada Šveitsi kodanike, kes ei ole ise majanduslikult aktiivsed või kes on majanduslikult aktiivsete pereliikmed („mitteaktiivsed kodanikud”), õigusi, mida neile hetkel kehtivast II lisast ei tulene.
4. Ühendkuningriigi väitel ei saa ELTL artikkel 48 olla sellise meetme ainsaks sisuliseks õiguslikuks aluseks, millel on niisugune kavandatav mõju. Tegemist on sättega, mille eesmärk on lihtsustada vaba liikumist (a) liidu piires, mitte liidu ja kolmandate riikide vahel; ja (b) majanduslikult aktiivsete, mitte aga mitteaktiivsete isikute vaba liikumist. Õige õiguslik alus on ELTL artikli 79 lõike 2 punkt b. See säte annab pädevuse niisuguste meetmete vastu võtmiseks, mille eesmärk on „liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määramine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine”.

5. ELTL artikli 79 lõike 2 punkt b asetseb Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda 3. peatüki V jaotises. Aluslepingutele lisatud protokoll nr 21 kohaselt kohalduvad V jaotises sätestatud meetmed Ühendkuningriigile (ja lirimaale) üksnes siis, kui nad väljendavad oma soovi neid „järgida”. Olles ekslikult valinud otsuse sisuliseks õiguslikuks ELTL artikli 79 lõike 2 punkti b asemel ELTL artikli 48, keeldus nõukogu tunnustamast Ühendkuningriigi õigust otsust mitte rakendada ja sellega mitte seotud olla.
6. Seetõttu palutakse nõukogu 16. detsembri 2011. aasta otsuse tühistamist selle alusel, et otsus võeti vastu valest õiguslikust alusest lähtudes, mille tulemusel jäeti tunnustamast Ühendkuningriigile protokollist 21 tulenevad õigused.

(¹) ELT L 341, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 27. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-659/11)

(2012/C 49/35)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TVI Televisão Independente, S.A.

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas CIVA artikli 16 lõige 1, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi äriõiguslik eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks on reklaamiteenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulka) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punktiga a (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²) artikkel 73) ja iseäranis mõistega „kauba tarnimise ja teenuste osutamise puhul kõik tasuna käsitatav, mille tarnija (...) nimetatud tarnete eest on saanud või saab”?

2. Kas CIVA artikli 16 lõike 6 punkti c, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi äriõiguslik eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks ei ole teenuse saaja nimel ja arvel makstav summa, ehkki kogutud summad kantakse kolmandale isikule kuuluvale vahekontole ja makstakse avalik-õiguslikele asutustele nii et seda ei arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulgast välja) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ artikli 11 A osa lõike 3 punktiga c (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 79 punkt c) ja iseäranis mõistega „summad, mille maksukohustuslane saab ostjalt või kliendilt tagasimaksena viimase nimel ja eest tehtud kulude katteks ning on raamatupidamisdokumentides kajastatud vahekontol”?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; EÜT erivaljaanne 09/01, lk 23).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Euroopa Kohtu kolmanda koja esimehe 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu kolmanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 246, 11.9.2010.

Euroopa Kohtu presidendi 14. novembri 2011. aasta määrus — 4care AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Laboratorios Diafarm, SA

(Kohtuasi C-535/10) (¹)

(2012/C 49/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

(¹) ELT C 30, 29.1.2011.

Euroopa Kohtu presidendi 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-568/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 55, 19.2.2011

Euroopa Kohtu kuuenda koja esimehe 22. novembri 2011. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-582/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Kuuenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 30, 29.1.2011.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 12. jaanuari 2012. aasta otsus — Storck versus Siseturu Ühtlustamise Amet — RAI (Ragolizia)

(Kohtuasi T-462/09) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi Ragoliziataotlus — Varasem ühenduse sõnamärk FAVOLIZIA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2012/C 49/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: August Storck KG (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Rohr, P. Goldenbaum ja T. Melchert)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja *Üldkohtus:* Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Rooma, Itaalia)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 8. septembri 2009. aasta otsuse (asi R 1779/2008-4), peale, mis käsitleb Radiotelevisione italiana SpA (RAI) ja August Storck KG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja August Storck KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 11, 16.1.2010.

Üldkohtu 13. detsembri 2011. aasta määrus — Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-311/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik Teenistus — Ametnikud — Sotsiaalkindlustus — Ravikulude hüvitamine — Komisjoni otsus, millega keeldutakse hageja teatavate ravikulude 100-protsendilisest hüvitamisest — Moonutamine — Põhjendamiskohustus — Tõendite kogumine — Isikut kahjustav meede — Seadusjõud — Pooleliolevad kohtuasjad — Kinnitav akt)

(2012/C 49/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja C. Berardis-Kayser, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 20. mai 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-73/08: Marcuccio vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) selle kohtumääruse tühistamiseks.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Luigi Marcuccio kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud käesolevas menetluses.

⁽¹⁾ ELT C 233, 26.9.2009.

Üldkohtu 16. detsembri 2011. aasta määrus — Stichting Woonlinie jt versus komisjon

(Kohtuasi T-202/10) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Madalmaade poolt sotsiaalmajutusega tegelevatele elamuehitusettevõtjatele antud abi — Olemasolev abi — Otsus, millega kiidetakse heaks liikmesriigi võetud kohustused — Tühistamishagi — Isikliku puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2012/C 49/42)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Madalmaad), Stichting Allee Wonen (Roosendaal, Madalmaad), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Madalmaad), Stichting Woon-Invest (Leidschendam-Voorburg, Madalmaad) ja Stichting Woonstede (Ede, Madalmaad) (esindajad: advokaadid T. Ottervanger, E. Henny ja P. Glazener)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet, S. Noë ja S. Thomas, keda abistas advokaat H. Gilliams)

Ese

Nõue tühistada osaliselt komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 9963 (lõplik), mis puudutab riigiabi E 2/2005 ja N 642/2009 — Madalmaad — olemasolev abi ja eriabi elamuehitusettevõtjate projektidele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

2. Vesteda Groep BV, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoedi, Société wallonne du logement'i, Union sociale pour l'habitat' ja Comité européen de coordination de l'habitat sociali (Cecodhas) menetlusse astumise avalduste kohta ei ole vaja otsust teha.
3. Jätta Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelangi, Stichting WoonInvesi ja Stichting Woonstede kohtukulud nende endi kanda ja mõista nendelt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Menetlusse astumise avalduse esitanud Vesteda Groep, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Société wallonne du logement, Union sociale pour l'habitat ja Cecodhas kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 179, 3.7.2010.

Üldkohtu 16. detsembri 2011. aasta määrus — Stichting Woonlinie jt versus komisjon

(Kohtuasi T-203/10) (¹)

(Rüigiabi — Madalmaade poolt sotsiaalmajutusega tegelevatele elamuehitusettevõtjatele antud abi — Olemasolev abi — Otsus, millega kiidetakse heaks liikmesriigi võetud kohustused — Otsus, millega tunnistatakse uus abi kokkusobivaks — Tühistamishagi — Isikliku puutumuse puudumine — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)

(2012/C 49/43)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Stichting Woonpunt (Beek, Madalmaad), Stichting Com.wonen (Rotterdam, Madalmaad), Woningstichting Haag Wonen (Haag, Madalmaad) ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Madalmaad) (esindajad: advokaadid T. Ottervanger, E. Henny ja P. Glazener)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet, S. Noë ja S. Thomas, keda abistas advokaat H. Gilliams)

Ese

Nõue tühistada osaliselt komisjoni 15. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 9963 (lõplik), mis puudutab riigiabi E 2/2005 ja N 642/2009 — Madalmaad — olemasolev abi ja eriabi elamuehitusettevõtjate projektidele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata.
2. Vesteda Groep BV ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoedi menetlusse astumise avalduste kohta ei ole vaja otsust teha.
3. Jätta Stichting Woonpunti, Stichting Com.woneni, Woningstichting Haag Wonen ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl-i kohtu-

kulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

4. Menetlusse astumise avalduse esitanud Vesteda Groep ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 179, 3.7.2010.

Üldkohtu 15. detsembri 2011. aasta määrus — Gooré versus nõukogu

(Kohtuasi T-285/11) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is — Asjaomaste isikute loetlust kustutamine — Tühistamishagi — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine — Kahju hüvitamise nõue — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2012/C 49/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Charles Kader Gooré (Abidjan, Côte d'Ivoire) (esindaja: advokaat F. Meynot)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen, G. Étienne ja M. Chavrier)

Ese

Esiteks, Euroopa Liidu Nõukogu 6. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 330/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 560/2005, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is (ELT L 93, lk 10), tühistamine, kuna hageja nimi on kantud nende isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ja teiseks, kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1. Nõukogu 6. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 330/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 560/2005, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is, suhtes otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta kahju hüvitamise nõue rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende enda kanda.
4. Vajadus lahendada Euroopa Komisjoni menetlusse astumise taotlus on ära langenud.

(¹) ELT C 238, 13.8.2011.

**Üldkohtu presidendi 22. detsembri 2011. aasta määrus —
Al-Chihabi versus nõukogu**

(Kohtuasi T-593/11 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühine välis- ja julgeolekupooliitika — Piirangud Süüria suhtes — Rahaliste vahendite ja majandusressursside küllmutamine — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine — Tõsise ja korvamatu kahju puudumine)

(2012/C 49/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fares Al-Chihabi (Alep, Süüria) (esindajad: advokaadid L. Ruessmann, W. Berg)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop, R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Ese

Sisuliselt nõue peatada täitmine seoses nõukogu 2. septembri 2011. aasta otsusega 2011/522/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT 2011 L 228, lk 16), nõukogu 2. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 878/2011, millega muudetakse määrust (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT 2011 L 228, lk 1), nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta otsusega 2011/684/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT 2011 L 269, lk 33), ja nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1011/2011, millega muudetakse määrust (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT 2011 L 269, lk 18), kui võrd nendes aktides mainitakse hageja nime.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Teha otsus kohtukulud suhtes edaspidi.

24. novembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 14. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-12/09: A versus komisjon

(Kohtuasi T-595/11 P)

(2012/C 49/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: A (Port-Vendres, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid B. Cambier, A. Paternostre ja L. Levi)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu 14. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-12/09;
- seetõttu rahuldada apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ning niisiis
 - tühistada otsused, millega Euroopa Komisjon keeldus apellandile maksmast personalieeskirjade artiklis 73 ettenähtud hüvitisi ning kohustada komisjoni need hüvitised viivitamatult apellandile välja maksuma koos üldisest õigusest tuleneva täiendava hüvitisega vahe eest, mis on tegelikult kantud kahju summa ja personalieeskirjade artikli 73 alusel selle kahju eest makstud hüvitise vahel,
 - mõista komisjonilt apellandi kasuks välja viivitusintress alates 2004. aasta detsembrist — kuupäevast, mil oleks tulnud tuvastada hageja kutsehaigestumine, tekitatud kahju summa ja see, millises seisundis oli tema tervis stabiliseerunud,
 - mõista komisjonilt apellandi kasuks välja summa, mida Üldkohus peab sobivaks, et hüvitada mittevavaline kahju, mis tekkis apellandile komisjoni talituste sooritatud mitmete eksimuste ja eeskirjade eiramiste tõttu apellandi ravi puudutavate menetluste läbiviimisel,
 - mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud õigust mõistlike tähtaegade järgmisele, hoolitsemiskohustuse põhimõtet ja õiguspärase ootuse põhimõtet ning moonutatud toimikudokumente.
2. Teise väite kohaselt on rikutud õigust tekitatud kahju täielikule hüvitamisele.
3. Kolmas väide tuleneb esiteks Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklite 73 ja 90 rikkumisest ning hea halduse, menetlusökonoomia, tagasiulatava jõu puudumise ja õigusnormide hierarhia põhimõtete ning konsolideerimise mõiste rikkumisest, ja teiseks faktiliste asjaolude ja apellandi argumentatsiooni moonutamisest.

2. detsembril 2011 esitatud hagi — Sky Deutschland ja Sky Deutschland Fernsehen versus komisjon

(Kohtuasi T-626/11)

(2012/C 49/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Sky Deutschland AG (Unterföhring, Saksamaa) ja Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (Unterföhring) (esindajad: advokaadid A. Cordewener, F. Kutt ja C. Jehke)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/2010 (ex CP 250/2009 ja NN 5/2010) „Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel”;
- teise võimalusena tühistada eespool nimetatud otsus vähemalt selles osas, milles see ei näe sellises olukorras ettevõtjatele nagu hagejad ette õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest tulenevat erandit artiklites 4 ja 5 nimetatud tagasinõudmise kohustusest või ei sätesta vähemalt niisuguste ettevõtjate suhtes üleminekueeskirja;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad peamiselt järgmised väited.

- Kostja jõuab vaidlustatud otsuses ebaõigele järeldusele, et Saksa Körperschaftsteuergesetz'i (ettevõtte tulumaksuseadus, edaspidi „KStG”) § 8c lõike 1a saneerimisklausli kujul on tegemist ebaseadusliku abiga vastavalt ETLT artikli 107 lõikele 1. Hagejad väidavad selle kohta muuhulgas, et kostja lähtub ekslikult sellest, et KStG § 8c lõige 1a on valikulise iseloomuga ning kujutab endast põhjendamatu erandit KStG § 8c lõikes 1 sätestatud põhimõttest, mille kohaselt kaob teatavatel tingimustel ettevõtja maksukahjum selle ettevõtja osanike/aktsionäride vahetumise korral. Hagejate arvates käsitleb kostja KStG § 8c lõiget 1 abi kontrollimisel õigustamatult asjakohase siseriikliku viitesüsteemina.
- Asjakohane viitesüsteem kujutab endast Saksa õiguses põhimõtteliselt esinevat võimalust kahjumi perioodidevaheliseks tasaarvestuseks, mis tuleneb niinimetatud objektiivsest netopõhimõttest. Hagejate arvates KStG § 8c lõike 1a „saneerimisklausel” üksnes kinnitab seda viitesüsteemi. Peale selle ei saa KStG § 8c lõige 1 ka seetõttu kujutada endast asjakohast siseriiklikku viitesüsteemi, sest see norm on Saksa põhiseaduse kohaselt põhiseadusega vastuolus.

— KStG § 8c lõige 1a kujutab endast ka niinimetatud üldist meedet, mida saavad potentsiaalselt kasutada kõik rahalistes raskustes ettevõtjad ning millega ei eelistata piiratud hulka ettevõtjaid. Hagejate arvates ei ole „saneerimisklausel” seega valikulise iseloomuga.

— KStG § 8c lõike 1a „saneerimisklausel” on õigustatud ka Saksamaa maksusüsteemi laadi ja üldise korralduse alusel, kuna see norm piirab KStG § 8c lõikes 1 sätestatud kahjumi mahakandmise piirangute mõju. Siinkohal väidavad hagejad, et algses redaktsioonis KStG § 8c kujutas endast liiga laia kuritarvitamise vältimise regulatsiooni ning et selle sätte tagantjärele (ja tagasiulatava toimega) täiendamine KStG § 8c lõikega 1a üksnes vähendab KStG § 8 lõike 1 liigset regulatsiooni ning taastab selles osas üldise perioodidevahelise kahjumi tasaarvestamise kehtivuse asjakohase viitesüsteemina.

— Lõpuks väidavad hagejad, et nende suhtes kehtib õiguspärase ootuse kaitse, kuna kostja negatiivne otsus ei olnud ettenähtav ning kostja ei ole seadnud kahtluse alla varasemas redaktsioonis KStG § 8 lõike 4 sarnase struktuuriga eelnevat normi ega ka teiste liikmesriikide sarnaseid norme.

2. detsembril 2011 esitatud hagi — ATMvision versus komisjon

(Kohtuasi T-627/11)

(2012/C 49/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ATMvision AG (Salem, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Cordewener, F. Kutt ja C. Jehke)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/2010 (ex CP 250/2009 ja NN 5/2010) „Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel”;

— teise võimalusena tühistada eespool nimetatud otsus vähemalt selles osas, milles see ei näe sellises olukorras ettevõtjatele nagu hageja ette õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest tulenevat erandit artiklites 4 ja 5 nimetatud tagasinõudmise kohustusest või ei sätesta vähemalt niisuguste ettevõtjate suhtes üleminekueeskirja;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja peamiselt järgmised väited.

— Kostja jõuab vaidlustatud otsuses ebaõigele järeldusele, et Saksa Körperschaftsteuergesetz'i (ettevõtte tulumaksuseadus, edaspidi „KStG”) § 8c lõike 1a saneerimisklausli kujul on tegemist ebaseadusliku abiga vastavalt ELTL artikli 107 lõikele 1. Hageja väidab selle kohta muuhulgas, et kostja lähtub ekslikult sellest, et KStG § 8c lõige 1a on valikulise iseloomuga ning kujutab endast põhjendamatu erandit KStG § 8c lõikes 1 sätestatud põhimõttest, mille kohaselt kaob teataval tingimustel ettevõtja maksukahjum selle ettevõtja osanike/aktsionäride vahetumise korral. Hageja arvates käsitab kostja KStG § 8c lõiget 1 abi kontrollimisel õigustamatult asjakohase siseriikliku viitesüsteemina.

— Asjakohane viitesüsteem kujutab endast Saksa õiguses põhimõtteliselt esinevat võimalust kahjumi perioodidevaheliseks tasaarvestuseks, mis tuleneb niinimetatud objektiivselt netopõhimõttest. Hageja arvates KStG § 8c lõike 1a „saneerimisklausel” üksnes kinnitab seda viitesüsteemi. Peale selle ei saa KStG § 8c lõige 1 ka seetõttu kujutada endast asjakohast siseriiklikku viitesüsteemi, sest see norm on Saksa põhiseaduse kohaselt põhiseadusega vastuolus.

— KStG § 8c lõige 1a kujutab endast ka niinimetatud üldist meedet, mida saavad potentsiaalselt kasutada kõik rahalises raskustes ettevõtjad ning millega ei eelistata piiratud hulka ettevõtjaid. Hageja arvates ei ole „saneerimisklausel” seega valikulise iseloomuga.

— KStG § 8c lõike 1a „saneerimisklausel” on õigustatud ka Saksamaa maksusüsteemi laadi ja üldise korralduse alusel, kuna see norm piirab KStG § 8c lõikes 1 sätestatud kahjumi mahakandmise piirangute mõju. Siinkohal väidab hageja, et algses redaktsioonis KStG § 8c kujutas endast liiga laia kuritarvitamise vältimise regulatsiooni ning et selle sätte tagantjärele (ja tagasiulatava toimega) täiendamine KStG § 8c lõikega 1a üksnes vähendab KStG § 8 lõike 1 liigset regulatsiooni ning taastab selles osas üldise perioodidevahelise kahjumi tasaarvestamise kehtivuse asjakohase viitesüsteemina.

— Lõpuks väidab hageja, et tema suhtes kehtib õiguspärase ootuse kaitse, kuna kostja negatiivne otsus ei olnud ettenähtav ning kostja ei ole seadnud kahtluse alla varasemas redaktsioonis KStG § 8 lõike 4 sarnase struktuuriga eelnevat normi ega ka teiste liikmesriikide sarnaseid norme.

5. detsembril 2011 esitatud hagi — Biogas Nord versus komisjon

(Kohtuasi T-628/11)

(2012/C 49/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Biogas Nord AG (Bielefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Birkemeyer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada ELTL artikli 264 kohaselt Euroopa Komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus K(2011) 275, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/2010 (ex CP 250/2009 ja NN 5/2010) „Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel”;

— mõista kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: eraõigusliku võlausaldaja kriteeriumi järgimine

Hageja väidab seoses hagi esimese väitega, et Saksa Körperschaftsteuergesetz'i (ettevõtte tulumaksuseadus, edaspidi „KStG”) § 8c lõike 1a osas ei ole tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 jj tähenduses, kuna abisaajad ettevõtjad teevad samaväärse vastusoorituse, mis on võrreldav turutingimustes tegutseva eraõigusliku võlausaldaja tegevusega.

2. Teine väide: valikulisuse puudumine

Hageja väidab, et KStG § 8c lõike 1a puhul ei ole tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 jj tähenduses, kuna sellel sättel ei ole valikuliselt soodustavat toimet.

3. Kolmas väide: õiguspärase ootuse kaitse

Hageja väidab seoses hagi kolmanda väitega, et nende ettevõtjate suhtes, kes tegid enne komisjoni ELTL artikli 108 lõike 2 kohasest menetlusest teadasaamist nende vara puudutavaid toiminguid, kehtib vaidlustatud otsuse osas õiguspärase ootuse kaitse.

Hageja väidab seoses hagi kolmanda väitega, et nende ettevõtjate suhtes, kes tegid enne komisjoni ELTL artikli 108 lõike 2 kohasest menetlusest teadasaamist nende vara puudutavaid toiminguid, kehtib vaidlustatud otsuse osas õiguspärase ootuse kaitse.

5. detsembril 2011 esitatud hagi — Biogas Nord Anlagenbau versus komisjon

(Kohtuasi T-629/11)

(2012/C 49/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Birkemeyer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada ELTL artikli 264 kohaselt Euroopa Komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus K(2011) 275, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/2010 (ex CP 250/2009 ja NN 5/2010) „Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel”;

— mõista kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: eraõigusliku võlausaldaja kriteeriumi järgimine

Hageja väidab seoses hagi esimese väitega, et Saksa Körperschaftsteuergesetz'i (ettevõtte tulumaksuseadus, edaspidi „KStG”) § 8c lõike 1a osas ei ole tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 jj tähenduses, kuna abisaajad ettevõtjad teevad samaväärse vastusoorituse, mis on võrreldav turutingimustes tegutseva eraõigusliku võlausaldaja tegevusega.

2. Teine väide: valikulisuse puudumine

Hageja väidab, et KStG § 8c lõike 1a puhul ei ole tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 jj tähenduses, kuna sellel sättel ei ole valikuliselt soodustavat toimet.

3. Kolmas väide: õiguspärase ootuse kaitse

6. detsembril 2011 Peter Strobl esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-56/05: Strobl versus komisjon

(Kohtuasi T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Peter Strobl (Besozzo, Itaalia) (esindaja: advokaat H.-J. Rüber)

Teised menetluspooled: Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas Strobl vs. komisjon,

— tunnistada vastustaja 7. oktoobri 2004. aasta määramisotsus tema nimetamise osas ebaõigeks ning tühistada see otsus,

— kohustada vastustajat lõpetama kaebuse esitaja diskrimineerimine ning hüvitada talle tekkinud kahju,

— mõista vastustajalt välja kõik kohtuasjaga seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse toetuseks tugineb apellant järgmistele õigusnormi rikkumistele:

1. Avaliku Teenistuse Kohus on ebaõigesti tuvastanud asjaolud seoses apellandi ametikoha jaoks nõutava töökogemusega.

2. Avaliku Teenistuse Kohus on ebaõigesti tuvastanud asjaolud ning vastuoluliselt tõlgendanud tõendeid seoses apellandi määramisega ning selles osas rikkunud põhjendamiskohustust.

3. Avaliku Teenistuse Kohus on rikkunud põhjendamiskohustust, kui ta lükkas tagasi apellandi teatud väited.

4. Avaliku Teenistuse Kohus on rikkunud põhjendamiskohustust, kui ta kontrollis apellandi palgaastme järgu.
5. Avaliku Teenistuse Kohus on puudulikult põhjendanud asjakohase kohtupraktika kohaldatavust.

12. detsembril 2011 esitatud hagi — European Dynamics Belgium jt versus Euroopa Ravimiamet

(Kohtuasi T-638/11)

(2012/C 49/52)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hagejad: European Dynamics Belgium SA (Brüssel, Belgia), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg), Evropaiki Dinamiki — Proigmena Sistimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka), European Dynamics UK Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat B. Christianos)

Kostja: Euroopa Ravimiamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Ravimiameti (edaspidi „ERA”) otsus nr EMA/787935/2011, mis tehti hagejatele teatavaks 3. oktoobril 2011 ning millega ERA lükkas vaidlusaluses hankes tagasi nende pakkumuse;
- tühistada ERA tegevdirektori 9. novembri 2011. aasta otsus nr EMA/882467/2011, millega jäeti rahuldamata hagejate nõue, et neile tehtaks teatavaks hindamiskomisjoni koosseis, ja
- mõista kõik hagejate kohtukulud välja ERA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis paluvad hagejad järgmiste aktide tühistamist: 1) Euroopa Ravimiameti (edaspidi „ERA”) otsus nr EMA/787935/2011, mis tehti hagejatele teatavaks 3. oktoobril 2011 ning millega ERA lükkas avalikus hankes EMA/2011/05/DV tagasi nende pakkumuse, ja 2) ERA tegevdirektori 9. novembri 2011. aasta otsus nr EMA/882467/2011, millega jäeti rahuldamata hagejate nõue, et neile tehtaks teatavaks hindamiskomisjoni koosseis.

Hagejad paluvad esimese otsuse tühistamist sisuliste vorminõuete rikkumise tõttu ning eelkõige selle tõttu, et põhjendus on ebapiisav või puudub täielikult, kuna: a) esimeses vaidlustatud otsuses ei olnud ega ole ikka veel piisavat põhjendust selle

kohta, miks nende pakkumus tagasi lükati, ning igal juhul ei ole põhjendus õige. Konkreetsemalt väidavad hagejad, et esimeses vaidlustatud otsuses ei selgitusi selle kohta, miks nende pakkumus ei osutunud valituks ja miks teiste pakkujate pakkumused olid paremad; b) esimeses vaidlustatud otsuses ei olnud ega ole ikka veel põhjendust matemaatilise valemi (algoritmi) kohta, mida kasutati hagejatele antud täpsete hinnete arvutamiseks (kahe kümnendkoha täpsusega); esimeses vaidlustatud otsuses ei olnud ega ole ikka veel põhjendust selle kohta, miks ühe pakkuja hinnapakumust ei tunnustatud põhjendamata madalaks.

Hagejad väidavad, et teine vaidlustatud otsus tuleb ELTL artikli 263 kohaselt tühistada, kuna see rikub liidu õigusnormi ning täpsemalt määrust nr 1049/2001, mida on täpsustatud selle määruse rakendussätetes ERA kohta, kuna ERA jättis rahuldamata hagejate taotluse saada teada vaidlusaluse hanke hindamiskomisjoni liikmete nimed ja kontaktandmed.

14. detsembril 2011 esitatud hagi — Heads! versus Siseturu Ühtlustamise Amet (HEADS)

(Kohtuasi T-639/11)

(2012/C 49/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Heads! GmbH & Co. KG (München, Saksamaa) (esindaja: advokaadid A. Jaeger-Lenz, T. Bösling)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 11. oktoobri 2011. aasta (asi R 2348/2010-1) otsus osas, milles jäeti rahuldamata kaubamärgi „HEADS” teenuste klassis 35 „ärijuhtimine; ettevõttehooldus; personalijuhtimis- ja juhtimiskonsultatsiooniteenused; tööjõu värbamine; spetsialistide ja juhtide vahendamine; spetsialistide ja juhtide ajutisel tööle lähetamine” registreerimistaotlus nr 8 327 926;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „HEADS” teenuste klassis 35.

Kontrollija otsus: lükata taotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada kaebus osaliselt.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna asjaomane kaubamärk on eristusvõimeline ja kuna apellatsioonikoda ei ole oma otsuse aluseks olevat määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b kohast registreerimisest keeldumise põhjust sidunud ühegi konkreetse järeltulekuga; apellatsioonikoda tugines hindamisel õigusvastasel sõnakombinatsioonidest, mis ei olnud taotluse esemeks; apellatsioonikoda rikkus õigusnormi lähtudes oma otsuses Bundespatentgerichti otsusest ja tegi väärad järeltulekused asjaomase avalikkuse arvamuse kohta.

Harald Mische 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-70/05: Mische versus komisjon

(Kohtuasi T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Harald Mische (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid R. Holland, J. Mische ja M. Velardo)

Teised menetluspooled: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-70/05 ning Euroopa Kohtule esitatud tõendite põhjal võimalikus ulatuses teha uus otsus, ja;
- tühistada komisjoni 11. novembri 2004. aasta otsus hageja palgaastet kindlaks määravas osas;
- mõista komisjonilt välja hüvitis mis tahes kahju eest (seal hulgas hüvitis kahju eest tema karjäärile, seaduslik ja regulaarne töötasu, hüvitis mittevaralise kahju eest, intressid jne);
- mõista kohtukulud käesolevas menetluses ja Avaliku Teenistuse Kohtus välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus hindas väärtalt väidet, et rikuti Euroopa Liidu Põhiõiguste Harta artikli 41 lõiget 1, ning samuti ka sama sätte lõiget 3, mis puudutab õigust hüvitisele, ja eelkõige sealset nõuet käsitleda hageja

küsimusi „õiglaselt” ja „mõistliku aja jooksul” seoses rea tegelike olukordadega, kuigi rikkumise tuvastamise nõue oli sõnaselgelt tõstatatud.

2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus kuulutas väärtalt vastuvõetamatuks väite, et rikuti personalieeskirjade (¹) artikli 5 lõiget 5, mis sisaldab konkreetset õiguslikku tingimust, et „kõikide sama tegevusüksuse ametnike suhtes kohaldatakse” mitte lihtsalt õiglasi, vaid „samu töölevõtmis- ja teenistuskarjääri tingimusi”
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi vea, kui ta jättis arvesse võtmata varasemate ajutiste teenistujate seaduse alusel omandatud karjääriarengut, nagu selgitas Euroopa Kohus oma hiljutises kohtuotsuses C-177/10. Lisaks kuulutas Avaliku Teenistuse Kohus väärtalt vastuvõetamatuks väite, et personalieeskirjade XIII lisa artikli 5 lõige 4 on ebaseaduslik, öeldes, et see säte ei ole hageja palgaastme määramise aluseks.

(¹) Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 723/2004, millega muudetakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirju ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimusi (ELT 2004 L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 130).

Harald Mische 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-93/05: Mische versus parlament

(Kohtuasi T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Harald Mische (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid R. Holland, J. Mische ja M. Velardo)

Teised menetluspooled: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-93/05: Mische vs. parlament ning Euroopa Kohtule esitatud tõendite põhjal võimalikus ulatuses teha uus otsus, ja
- tühistada parlamendi 11. novembri 2004. aasta otsus hageja palgaastet kindlaks määravas osas;
- mõista parlamendilt välja hüvitis mis tahes kahju eest (seal hulgas hüvitis kahju eest tema karjäärile, seaduslik ja regulaarne töötasu, hüvitis mittevaralise kahju eest, intressid jne);

— mõista kohtukulud käesolevas menetluses ja Avaliku Teenistuse Kohtus välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi vea, kui kuulutas hagi vastuvõetamatuks tähtaja ületamise tõttu.
2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi vea, kui ta järeldas, et hagi on vastuvõetamatu, kuna sellel poleks hagejale mingit kasu, ning seega puudub tal huvi hagi esitada.
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi vea, kui ta jättis käsitlemata hageja teeneid puudutavad väited, eelkõige Euroopa Liidu Põhiõiguste Harta artikli 41 lõike 3 ja personalieeskirjade⁽¹⁾ artikli 5 lõike 5 rikkumise osas.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 723/2004, millega muudetakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirju ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimusi (ELT 2004 L 124, lk 1; ELT erivaljaanne 01/02, lk 130).

15. detsembril 2011 esitatud hagi — Crown Equipment (Suzhou) and Crown Gabelstapler versus nõukogu

(Kohtuasi T-643/11)

(2012/C 49/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Hiina), Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Saksamaa) (esindajad: advokaadid K. Neuhaus, H. Freund, B. Ecker)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1008/2011⁽¹⁾ osas, mis puudutab hagejat;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, mille kohaselt rikuti hageja kaitseõigust, kuna kostja jättis selgelt osad hageja väited tähelepanuta.
2. Teine väide, mille kohaselt rikuti nõukogu määrust nr 1225/2009⁽²⁾, kuna kostja põhistas kahju ja selle põhjuslike seostega seotud järeldused mitmetele õigusnormide rikkumistele. Kostja lähtus oma järeldustes faktidest, mis on vastuolus vaidlustatud määruses sätestatud asjaoludega:

— esiteks seoses kahjunäitajate suhtelise arengu ja kogumüügiga liidu tarbimise osas;

— teiseks seoses liidu tööstuse kasumlikkuse arenguga; ja

— kolmandaks seoses liidu toomise müügihindade arenguga.

3. Kolmas väide, mille kohaselt rikuti nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõiget 2, artikli 3 lõikeid 2, 6 ja 7 või ELTL artikli 296 lõiget 2, kuna kostja põhistas kahju ja selle põhjuslike seostega seotud järeldused ilmsetele hindamisvigadele või siis ei esitanud piisavaid põhjendusi. Kostja tegi ilmsed hindamisvead:

— esiteks sellega, et hindas kahjunäitajaid abstraktselt, mitte nõudluse kasvu alusel;

— teiseks sellega, et tugines vaikumisi turuosadele kui põhilisele põhjusliku seose näitajale, vaatamata asjaolule, et turuosad ei näita selget suundumust ja arenevad vastupidi muudele, nõukogu poolt olulistena välja toodud kahjunäitajatele.

Igal juhul rikkus kostja menetlusnormi, kuna vaidlustatud määruses puuduvad selgitused nõudluse languse ilmselge mõju kohta liidu tööstusele väidetavalt tekitatud kahjule.

⁽¹⁾ Nõukogu 10. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1008/2011, millega pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit kaubaaluste käsivedukite ja nende oluliste osade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning laiendatakse seda Taist pärit kaubaaluste käsivedukite ja nende oluliste osade impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Taist pärinevatena või mitte (ELT L 268, lk 19).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

21. detsembril 2011 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon**(Kohtuasi T-661/11)**

(2012/C 49/57)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Itaalia Vabariik (esindaja: *avvocato dello Stato* G. Aiello)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 14. oktoobri 2011. aasta otsus K(2011) 7105 niivõrd, kui selle kohaselt ei kata ühenduse rahastamine teatavaid kulutusi, mis on tehtud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ja mis tuleb seega katta Itaalia Vabariigi eelarvest.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsusega, mis on tehtud pärast komisjoni kahte järelpärimist piimandusaastate 2003/2003, 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 kohta, on sellega seoses ette nähtud üldine finantskorrektsioon summas 85 625 455 eurot, mis tuleb maksta Itaalia Vabariigil.

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

a) 21. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 885/2006⁽¹⁾ artikli 11 ning 23. detsembril 1997 vastu võetud akti nr VI/5330/97 pealkirjaga „Juhised EAGGF-i tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse raames finantskorrektsioonide tegemiseks” rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine ning EÜ artikli 230 rikkumine võimu kuritarvitamise tõttu.

Sellega seoses kinnitab hageja, et käesoleval juhul on kindlasummalise korrektsiooni kohaldamine vaieldav, sest kontrollide abil suudeti — kuigi mõnel juhul hilinenult — teha kindlaks „osalise näitamise juhud”, määrata eksitavate aruannete esitajatele sanktsioonid, kogudes nii vajadusel tasumisele kuuluva lisasumma ning takistades majandusliku kahju tekkimist ühenduse eelarves vahendite alalaekumise tõttu.

b) 30. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 595/2004⁽²⁾ artikli 21 ja artikli 22 lõike 1 punkti b rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine.

Sellega seoses väidab hageja, et kohaldatavate õigusnormidega on kokkuostjate kontrollimise puhul kehtestatud seos mitte kokkuostjate arvuga vaid piima kogusega, mida tuleb kontrollida ja mis peab moodustama vähemalt 40 % enne asjaomase ajavahemiku korrektsiooni tegemist aruandes deklareeritud

piima kogusest. Nimelt on ilmne, et EAGGF-i rahastuskorra riskielement on tihedalt seotud iga liikmesriigi toodetud piima üldkogusega. Lisasumma tasumata jätmisest ühenduse eelarvele tuleneda võiva kahju ohtu tuleb hinnata just sellest kogusest lähtudes.

c) Eespool viidatud 21. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 885/2006 artikli 11 ning 23. detsembril 1997 vastu võetud akti nr VI/5330/97 pealkirjaga „Juhised EAGGF-i tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse raames finantskorrektsioonide tegemiseks” rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine ja EÜ artikli 230 rikkumine võimu kuritarvitamise tõttu.

Hagejast liikmesriigi puhul kasutas komisjon finantskorrektsiooni protsenti, et hinnata kvoodi võimalikku ületamist ja sellest tulenevat lisasummat, liites selle riikliku toodangu kvooti ületavale kogusele ning jagades selle summa üksikute eelarveaastal kontrollitavate regioonide vahel. Niisuguse lähene misega muutub kindlasummalise korrektsiooni kontseptsioon meelevaldseks, tuues kaasa proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise.

d) Lõpuks viitab hageja ühtlasi EÜ artikli 253 rikkumisele ja/või ebaõigele kohaldamisele puuduvate või puudulike põhjenduste tõttu.

⁽¹⁾ Komisjoni 21. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 885/2006, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses makseasutuste ja teiste organite akrediteerimise ning EAGFi ja EAFRD raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise (ELT L 171, lk 90).

⁽²⁾ Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 595/2004, milles sätestatakse piima- ja piimatootesektoris makse kehtestamist käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1788/2003 rakenduseeskirjad (ELT L 94, lk 22).

28. detsembril 2011 esitatud hagi — Müller versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Loncar (Sunless)**(Kohtuasi T-662/11)**

(2012/C 49/58)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Thomas Müller (Gütersloh, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Schmidt)*Kostja:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Loncar, SL (Sabadell (Barcelona), Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 27. septembri 2011. aasta (asi R 2508/2010-2) otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „Sunless” sisaldav kujutismärk kaupadele klassides 6, 19, 22 ja 24.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Loncar, SL.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärgid „SUNLESS” ja „LONCAR-SUNLESS” kaupadele klassides 22, 23 ja 24 ning järgmistele kaupadele: köied; nõõrid; võrgud; telgid; presentkatted; purjed; kotid, mis ei kuulu teistesse klassidesse; polstritaidised (va. plast ja kumm) kedratud toorkiud.

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide puhul ei esine segiajamise tõenäosust.

5. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Godrej Industries ja V V F Ltd versus nõukogu

(Kohtuasi T-6/12)

(2012/C 49/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Godrej Industries Ltd (Mumbai, India), V V F Ltd (Mumbai) (esindaja: B. Servais)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 8. novembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1138/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 293, lk 1), niivõrd kui see määrus puudutab hagejaid;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad 3 väidet.

1. Esimene väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 10, eriti selle artikli punkti j, tõlgendatuna 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VI rakendamise lepingu artiklite 2.4 ja 2.4.1 alusel, kuna nõukogu ei täitnud hagejate taotlust kohandada valuutakursi ajavahemikul 2010. aasta jaanuarist juunini eurodes toimunud müügi eest, arvestades India ruupia tuntavat kallinemist euro suhtes olulisel osal uurimisperioodist.

2. Teine väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 artiklit 3 ning iseäranis selle artikli lõikeid 2, 6 ja 7 ning nimetatud määruse artikli 9 lõiget 4, kuna nõukogu ei jätnud kahjumarginaali arvutamisel ning kahju ja põhjusliku seose analüüsimisel kõrvale asjaomase toote müüki liidu tootmisharule.

3. Kolmas väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 1 lõiget 1 ja artikli 2 lõiget 10, tõlgendatuna 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VII rakendamise lepingu, eriti selle lepingu artikli 9 lõike 1 alusel, ning proportsionaalsuse ja mõistlikkuse põhimõtteid, kuna nõukogu ei jätnud dumpingumarginaali arvutamisel kõrvale müüki liidu tootmisharule.

⁽¹⁾ ELT L 343, lk 51.

Üldkohtu 15. detsembri 2011. aasta määrus — Maxima Grupè versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Kohtuasi T-523/11)⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Üldkohtu esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 355, 3.12.2011.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2012/C 49/50	Kohtuasi T-629/11: 5. detsembril 2011 esitatud hagi — Biogas Nord Anlagenbau <i>versus</i> komisjon	28
2012/C 49/51	Kohtuasi T-630/11 P: 6. detsembril 2011 Peter Strobl esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-56/05: Strobl <i>versus</i> komisjon	28
2012/C 49/52	Kohtuasi T-638/11: 12. detsembril 2011 esitatud hagi — European Dynamics Belgium jt <i>versus</i> Euroopa Ravimiamet	29
2012/C 49/53	Kohtuasi T-639/11: 14. detsembril 2011 esitatud hagi — Heads! <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (HEADS)	29
2012/C 49/54	Kohtuasi T-641/11 P: Harald Mische 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-70/05: Mische <i>versus</i> komisjon	30
2012/C 49/55	Kohtuasi T-642/11 P: Harald Mische 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-93/05: Mische <i>versus</i> parlament	30
2012/C 49/56	Kohtuasi T-643/11: 15. detsembril 2011 esitatud hagi — Crown Equipment (Suzhou) and Crown Gabelstapler <i>versus</i> nõukogu	31
2012/C 49/57	Kohtuasi T-661/11: 21. detsembril 2011 esitatud hagi — Itaalia <i>versus</i> komisjon	32
2012/C 49/58	Kohtuasi T-662/11: 28. detsembril 2011 esitatud hagi — Müller <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Loncar (Sunless)	32
2012/C 49/59	Kohtuasi T-6/12: 5. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Godrej Industries ja V V F <i>versus</i> nõukogu	33
2012/C 49/60	Kohtuasi T-523/11: Üldkohtu 15. detsembri 2011. aasta määrus — Maxima Grupè <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)	33

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

